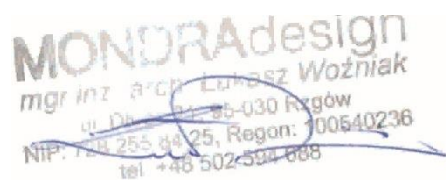

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

STRATEGICZNA OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ
PROJEKTU **MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**
DLA CZĘŚCI OBRĘBÓW NAGAWKI, KOŁACINEK, NOWOSTAWY DOLNE,
WOLA CYRUSOWA KOLONIA I KAMIEŃ

Zamawiający:	 Urząd Gminy Dmosin Dmosin 9 95-061 Dmosin
Opracowanie:	PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA MONDRA® design Łukasz Woźniak MONDRA® design URBANISTYKA ARCHITEKTURA ul. Długa 21, 95-030 Rzgów ul. Prez. Gabriela Narutowicza 37 lok. 4D, 90-125 Łódź +48 (42) 630 01 59 +48 502 568 968 +48 502 594 688 NIP: 728 255 84 25 REGON: 100540236 info@mondraesign.pl lukasz.wozniak@mondraesign.pl www.mondraesign.pl
Etap planistyczny:	OPINIE I UZGODNIENIA
Miejsce i data opracowania:	Łódź, 24.03.2023 r. Aktualizacja 11.07.2023 r.
Autor opracowania:	mgr inż. arch. Łukasz Woźniak

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI OBRĘBÓW:
NAGAWKI, KOŁACINEK, NOWOSTAWY DOLNE, WOLA CYRUSOWA KOLONIA I KAMIEŃ

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE	6
1.1.	POSTĘPOWANIE W SPRAWIE STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	6
1.2.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA PROGNOZY	7
1.3.	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	8
2.	ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	10
2.1.	ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	10
2.2.	USTALENIA ODNOSZĄCE SIĘ BEZPOŚREDNIO DO OBSZARÓW NATURA 2000	18
2.3.	OKREŚLENIE CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSÓB ICH UWZGLĘDNIENIA	18
2.3.1.	Ochrona bioróżnorodności	18
2.3.2.	Ochrona powietrza	20
2.3.3.	Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu	20
2.3.4.	Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy	21
2.3.5.	Gospodarka odpadami	22
2.5.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	22
2.5.1.	Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju KPZK 2030	23
2.5.2.	Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego	23
2.5.3.	Polityka przestrzenna i planistyczna gminy	23
2.5.4.	Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu	31
3.	ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO USTALENIAMI PROJEKTU DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO	31
3.1.	POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE ORAZ UŻYTKOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE TERENÓW	31
3.2.	BUDOWA GEOLOGICZNA I GRUNTY	32
3.3.	GEOMORFOLOGIA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU	33
3.4.	KLIMAT I POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	33
3.5.	STOSUNKI WODNE	35
3.5.1.	Wody powierzchniowe	35
3.5.2.	Jednolite części wód powierzchniowych	36
3.5.3.	Zasoby wód podziemnych	36
3.5.4.	Jednolite części wód podziemnych	38
3.6.	OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY ZAGROŻENIA SUSZĄ	39
3.7.	RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA I POWIĄZANIA EKOLOGICZNE	40
3.7.1.	System przyrodniczy, fauna i flora	40
3.7.2.	Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne	40
3.8.	DZIEDZICTWO KULTUROWE I ZABYTKI	41
3.9.	ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ ORAZ ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	42
4.	IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY	43
5.	ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	44
6.	ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODZIAŁYWANIAM NA TE ELEMENTY	44
6.1.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	45
6.2.	GOSPODARKA ZASOBAMI	48
6.3.	OCHRONA POWIETRZA I KLIMATU	49
6.3.1.	Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych	49

6.3.2.	Klimat akustyczny	50
6.3.3.	Pola elektromagnetyczne	50
6.4.	OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ	50
6.5.	GOSPODARKA ŚRODOWISKIEM GRUNTOWO-WODNYM	51
6.6.	GOSPODARKA ZASOBAMI WODNYMI	52
6.7.	OCHRONA ZABYTEKÓW I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	52
6.8.	OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE KRAJOBRAZU	53
6.9.	WARUNKI ZDROWOTNE, STAN BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO ORAZ OCHRONA DÓBR MATERIALNYCH	53
7.	MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	54
8.	REKOMENDACJE DLA PROJEKTU	54
8.1.	ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAWCZE, OGRANICZAJĄCE I KOMPENSACYJNE ZAWARTE W PROJEKCIE	54
8.2.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE	54
8.3.	WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	55
8.4.	PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA	55
9.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	55
10.	MATERIAŁY WEJŚCIOWE	58
11.	OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY	59

SPIS RYCIN

RYC. 1. WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DMOŚCIN DLA OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO -----	30
RYC. 2. POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE OGÓLNE OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO-----	32
RYC. 4. ZASIĘG JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE PAŃSTWOWYCH BAZ DANYCH PRZESTRZENNYCH. -----	36
RYC. 4. ZASIĘG GŁÓWNYCH ZBIORNIKÓW WÓD PODZIEMNYCH W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO-----	37
RYC. 6. ZASIĘG JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD PODZIEMNYCH W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE PAŃSTWOWYCH BAZ DANYCH PRZESTRZENNYCH. -----	38
RYC. 6. SYSTEM OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY DMOŚCIN I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO -----	41

SPIS TABEL

TAB. 2. DZIAŁANIA PODSTAWOWE DLA JCW WG PLANU GOSPODAROWANIA WODAMI -----	BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.
TAB. 3. ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI WYBRANYCH KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA-----	42
TAB. 4. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU-----	44
TAB. 5. MACIERZ SKUTKÓW ŚRODOWISKOWYCH USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU-----	45
TAB. 6. PROGNOZOWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU DOKUMENTU, Z UWZGLĘDNIENIEM ODDZIAŁYWAŃ SKUMULOWANYCH -----	46

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI OBRĘBÓW:
NAGAWKI, KOŁACINEK, NOWOSTAWY DOLNE, WOLA CYRUSOWA KOLONIA I KAMIEŃ

1. WPROWADZENIE

1.1. Postępowanie w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Potrzeba kompleksowego podejścia do oceniania skutków środowiskowych jest jednoznacznie zapisana w przepisach prawnych. Bezpośrednią delegacją dla postępowania w sprawie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w prawodawstwie polskim stanowi art. 46 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.), dalej ustawa ooś, dokonującej w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich¹. Zgodnie z ww. ustawą przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

- 1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego,
- 2) polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszych realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- 3) polityk, strategii, planów lub programów innych niż wymienione w pkt. 1 i 2, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 lub nie wynikających z tej ochrony.

Przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane również w przypadku wprowadzenia zmian do przyjętych dokumentów.

Strategiczna ocena oddziaływania zdefiniowana została w art. 3 ust. 1 pkt. 14 ustawy ooś jako postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmująca w szczególności: uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko (tzw. dokumentacja oceny), uzyskanie wymaganych ustawą opinii oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Jest instrumentem służącym realizacji zasady integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi, przyczyniając się do jednoczesnej realizacji zasady zrównoważonego rozwoju oraz zasady kompleksowości. Zasada integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi zakłada, że wymagania ochrony środowiska będą uwzględniane we wszystkich działaniach i sferach aktywności władz publicznych przez zastosowanie właściwych procedur przy tworzeniu strategicznych dokumentów sektorowych.

Zgodnie z wymogami *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* - zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Brzezinach. W toku strategicznej oceny

¹ W prawie Unii Europejskiej podstawę stanowi przede wszystkim dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE 2001 L 197/30)

oddziaływania na środowisko niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko została zaopiniowana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi pismem znak: WOOS.411.278.2022.MGw z dnia 26 lipca 2022 r., Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Brzezinach pismem znak: PPIS.ZNS.90280.8.30.2022 z dnia 22 lipca 2022 r.

Udział społeczeństwa to kluczowy etap procedury oceny oddziaływania na środowisko, który jest zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami UE wynikającymi z konwencji z Aarhus². Ogłoszeniem i obwieszczeniem Wójt Gminy Dmosin z dnia 14.07.2022 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poinformowano również o wszczęciu postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz o możliwości składania wniosków, w tym do dokumentu Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń przedmiotowego projektu. W dalszym toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dokument Prognozy dołączono do wyłożonego do publicznego wglądu wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz poinformowano o możliwości składania uwag do dokumentów.

1.2. Cel i zakres opracowania prognozy

Głównym celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest ustalenie znaczącego oddziaływania realizacji ustaleń ocenianego dokumentu na środowisko, w tym znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000, z uwzględnieniem możliwych wariantów opracowania dokumentu. Ponadto pełni ona funkcję materiału pomocniczego w publicznej dyskusji w kontekście mogących się pojawić uciążliwości dla mieszkańców Gminy Dmosin i innych użytkowników jej przestrzeni oraz zawiera informacje, które mogą być podstawą do podjęcia przez Radę Gminy Dmosin ostatecznej decyzji o przyjęciu analizowanego dokumentu.

Niniejsza prognoza uwzględnia wymagania określone w art. 51 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, zgodnie z którymi dokumentacja oceny:

1. zawiera:

- informację o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami,
- informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2. określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,

²Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisana 25.06.1998 r. w Aarhus, podczas IV Paneuropejskiej Konferencji Ministrów Ochrony Środowiska. Konwencja weszła w życie 30.10.2001 r., zapewnia członkom społeczeństwa (osobom fizycznym i reprezentującym je stowarzyszeniom) prawo dostępu do informacji o środowisku i udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska.

- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe, chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3. przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

1.3. Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy

Obecnie metodyka sporządzania prognoz w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko nie jest ściśle określona przepisami prawnymi, które regulują zakres dokumentu oraz procedury formalno-prawne opracowania. Niezależnie od powyższego, metodyka prognozy oddziaływania na środowisko w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jest znacząco ograniczona rodzajem ocenianego dokumentu planistycznego – zależy od jego charakteru oraz zakresu regulacji planistycznej.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiącego akt prawa miejscowego, regulującego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym zabudowy terenów. Zakres ocenianego dokumentu warunkuje przyjęte metody oceny oddziaływania na środowisko realizacji jego ustaleń. Prognoza oddziaływania na środowisko wykorzystuje metody prognozowania przyczynowo – skutkowego oraz metodę scenariuszy. W niniejszej prognozie przyjęto model prognozowania polegający na wyznaczeniu skutków i ich ocenie, nie zaś model prognozowania bezpośredniego oddziaływania poszczególnych inwestycji na środowisko, który jest wykorzystywany w trakcie postępowania administracyjnego prowadzącego do wydania zgody na realizację przedsięwzięcia. Strategiczna ocena na środowisko kładzie większy nacisk na związek oceny z procesem decyzyjnym, którego sama ocena jest nieodłącznym elementem. Model ten jest stosowany najczęściej w ocenie polityk i strategii rozwoju oraz innych dokumentów, które nie wskazują konkretnych przedsięwzięć tylko ramy i kierunki przekształceń w poszczególnych sferach rozwoju społeczno-gospodarczego. Ze względu na rolę dokumentu w procesie planistycznym metody scenariuszy odnoszące się do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego to scenariusze skutków projektowanych zmian – sprawdzające (służące ich ocenianiu). Możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań warunkuje konieczność dodatkowej analizy – zasadności przedstawienia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w ocenianym dokumencie (alternatywnej wersji scenariusza rozwoju w wybranych aspektach planistycznych).

W ocenie stanu środowiska powszechnie są wykorzystywane metody indykacyjne, polegające na wykorzystywaniu istniejących wzajemnych powiązań komponentów środowiska – cech środowiska, które wskazują na możliwości zmian innych, ściśle z nimi związanych cech. Jako wskaźnikowe są wykorzystywane zazwyczaj cechy biotyczne (fizyczno-chemiczny stan komponentów środowiska), a także procesy rzeźbotwórcze (erozje, procesy osuwiskowe wywołane czynnikami przyrodniczymi i antropogenicznymi) oraz wskaźniki glebowe. Metody te są powszechnie wykorzystywane również do analizy warunków społeczno-gospodarczych i są uzupełniane metodami statystycznymi, które pozwalają na określenie tendencji i cykliczności procesów oraz na określenie związków pomiędzy zjawiskami zachodzącymi w środowisku. Badanie zmian środowiska jest realizowane przez zestawienie graficzne obramowujące różne stany warunków środowiskowych, dlatego uzupełnieniem w prognozowaniu są metody kartograficzne, obramowujące zarówno przestrzenne skutki realizacji dokumentu jak i stan środowiska (jego poszczególnych komponentów). Zadaniem prognozy jest wyróżnienie powierzchni (stref, obszarów, terenów), które w przyszłości będą się charakteryzowały określonymi cechami, w odniesieniu do specyfiki ocenianego dokumentu. Tekst prognozy zawiera część graficzną – ryciny przedstawiające stan wybranych komponentów środowiska, w skali dostosowanej do treści przedstawianych danych.

Kluczowym elementem prognozy jest ocena potencjalnego znaczącego oddziaływania na środowisko³ realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. W tym celu odniesiono się do poszczególnych cech komponentów środowiska uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym wpływ na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje oddziaływania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe) oraz odwracalność zmian wynikających z oddziaływania (stałe, chwilowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skutków środowiskowych. Wyniki analizy zawarte w macierzy skutków środowiskowych zostały opatrzone komentarzem dotyczącym ich wpływu na poszczególne komponenty środowiska. Przyjęto, że oddziaływanie pozytywne stanowi oddziaływanie powodujące poprawę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska; oddziaływanie negatywne stanowi oddziaływanie powodujące niekorzystną (z punktu widzenia celów ochrony środowiska) zmianę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska.

W celu określenia, czy prognozowane oddziaływanie będzie znaczące dla wybranego komponentu środowiska jest konieczne określenie skali i wielkości mogących wystąpić oddziaływań. Skala prognozowanych oddziaływań świadczy o zasięgu występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych i wzajemnie powiązanych w skali lokalnej, regionalnej lub w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. W celu oceny wielkości oddziaływań mogących wystąpić w skutek realizacji projektu posłużono się metodą punktową. Ocena ta pozwoliła na sformułowanie wniosków dotyczących skali oddziaływań – od pomijalnej i niskiej, nie wpływającej na stan równowagi przyrodniczej lub warunki życia i bezpieczeństwa ludzi do wysokiej – powodującej całkowitą zmianę warunków równowagi przyrodniczej lub warunków życia i bezpieczeństwa ludzi, w tym wymagającej działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

³ znaczące oddziaływanie definiowane wg przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie wraz z aktami wykonawczymi

2. ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

2.1. Zawartość i główne cele projektowanego dokumentu

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. projektu aktu prawa miejscowego określającego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym możliwości zabudowy terenów. Zakres dokumentu ściśle określają przepisy *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* - projekt planu miejscowego obejmuje ustalenia zawarte w uchwale oraz w części graficznej – na rysunku planu miejscowego, który stanowi jego integralną część.

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru, którego granice zostały wskazane na załączniku graficznym do uchwały nr XXXIX/255/22 Rady Gminy Dmosin z dnia 20 maja 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębów Nagawki, Kołacinek, Nowostawy Dolne, Wola Cyrusowa Kolonia i Kamień.

Celem sporządzenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest określenie zasad zagospodarowania w odniesieniu do struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy.

Projekt planu miejscowego składa się z 16 załączników graficznych.

W projekcie ustalono obsługę komunikacyjną terenów za pomocą dróg publicznych klasy głównej, zbiorczej, lokalnej, dojazdowej, dróg dojazdowych oraz poprzez istniejące drogi graniczące z obszarami objętymi planem.

W zakresie ustaleń szczegółowych określono następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenów:

Tereny zabudowy zagrodowej lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1-4RZM-MN:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1RZM-MN, 2RZM-MN, 3RZM-MN, 4RZM-MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy zagrodowej lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy zagrodowej, zabudowy jednorodzinnej, budynków garażowych i gospodarczych, budowli rolniczych, wiat, altan, szklarni, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszcza się lokalizację budynków w odległości 1,5 m od granicy działki lub bezpośrednio przy granicy działki;
- 3) minimalna powierzchnia biologicznie czynna z zastrzeżeniem pkt 4 – 35%;
- 4) minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 60%;
- 5) maksymalna powierzchnia zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 40%;
- 6) maksymalna powierzchnia zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 30%;
- 7) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 8) maksymalna intensywność zabudowy – 0,5;
- 9) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 10 – 12 m;
- 10) maksymalna wysokość nowych budynków mieszkalnych – 10 m;
- 11) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
- 12) dachy:
 - a) nowych budynków mieszkalnych jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia

głównych połaci od 20° do 45° , z możliwością realizacji ryzalitów lub lukarn o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych,

- b) pozostałych obiektów i budynków oraz budynków istniejących przed wejściem w życie planu o kącie nachylenia głównych połaci do 45° ;
- c) pokrycie głównych połaci dachowych budynków w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych.

4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 1000 m^2 .

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN, 3MN

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1MN, 3MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,4;
- 6) wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 7 – 9 m;
- 7) wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat i altan – 6 m;
- 8) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
- 9) dachy:
 - a) nowych budynków mieszkalnych, jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci od 25° do 45° , z możliwością realizacji ryzalitów lub lukarn o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych,
 - b) pozostałych obiektów i budynków oraz budynków istniejących przed wejściem w życie planu o kącie nachylenia głównych połaci do 45° .

4. Ustala się rodzaj i kolorystykę stosowanych materiałów budynków:

- 1) materiały elewacyjne:
 - a) tynki mineralne w odcieniach bieli, beży, szarości,
 - b) ceramiczne,
 - c) drewno lub okładziny drewniane,
 - d) kamień;
- 2) zakaz stosowania okładzin z tworzyw sztucznych;
- 3) materiały pokrycia głównych połaci dachowych:
 - a) dachówka ceramiczna, blacha, blachodachówka w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych,
 - b) pokrycia bitumiczne lub z tworzyw sztucznych w odcieniach grafitowych,
 - c) gont.

5. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 1000 m^2 .

Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2MN, 4-20MN

§ 15.1. Dla terenów oznaczonych symbolami **2MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków garażo-

wych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,4;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
- 7) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
- 8) dachy:
 - a) nowych budynków mieszkalnych, jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci od 20° do 45°, z możliwością realizacji ryzalitów lub lukarn o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych,
 - b) pozostałych obiektów i budynków oraz budynków istniejących przed wejściem w życie planu o kącie nachylenia głównych połaci do 45°,
 - c) pokrycie głównych połaci dachowych budynków w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych.

4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 1000 m².

Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług 1MN-U:

1. Dla terenu oznaczonego symbolem **1MN-U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, usług, budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 50%;
- 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,7;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy – 7 m;
- 7) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
- 8) dachy o kącie nachylenia głównych połaci do 45°.

4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 450 m².

Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług 2MN-U:

1. Dla terenu oznaczonego symbolem **2MN-U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, usług, budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna z zastrzeżeniem pkt 3 – 35%;
- 3) minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla zabudowy jednorodzinnej – 60%;
- 4) maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;

- 5) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
 - 6) maksymalna intensywność zabudowy – 0,5;
 - 7) maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
 - 8) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
 - 9) dachy o kącie nachylenia głównych połaci do 45°.
4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 1000 m².

Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub letniskowej lub rekreacji indywidualnej 1MN-ML, 2MN-ML:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1MN-ML, 2MN-ML** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub letniskowej lub rekreacji indywidualnej.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków rekreacji indywidualnej, budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 60%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 25%;
- 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,3;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- 7) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
- 8) dachy:
 - a) budynków mieszkalnych lub rekreacji indywidualnej jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci od 20° do 45°, z możliwością realizacji ryzalitów lub lukarn o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych,
 - b) pozostałych obiektów i budynków o kącie nachylenia głównych połaci do 45°.

4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 800 m².

Tereny usług 1U, 2U:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1U, 2U** ustala się przeznaczenie jako tereny usług.

2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji usług, budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 50%;
- 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,7;
- 6) wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 7 – 12 m;
- 7) wysokość budynków garażowych i gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
- 8) dachy:
 - a) budynków usługowych jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci od 250 do 450, z możliwością realizacji ryzalitów lub lukarn o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych,
 - b) pozostałych obiektów i budynków o kącie nachylenia głównych połaci do 450;

4. Ustala się rodzaj i kolorystykę stosowanych materiałów budynków:

- 1) materiały elewacyjne:
 - a) tynki mineralne w odcieniach bieli, beży, szarości,
 - b) ceramiczne,

- c) drewno lub okładziny drewniane,
- d) kamień;
- 2) zakaz stosowania okładzin z tworzyw sztucznych;
- 3) materiały pokrycia głównych połaci dachowych:
 - a) dachówka ceramiczna, blacha, blachodachówka w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych,
 - b) pokrycia bitumiczne lub z tworzyw sztucznych w odcieniach grafitowych,
 - c) gont.
- 5. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 2000 m².

Tereny produkcji lub składów i magazynów lub usług 1P-PS-U, 2P-PS-U:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami 1P-PS-U, 2P-PS-U ustala się przeznaczenie jako tereny produkcji lub składów i magazynów lub usług.
2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji:
 - 1) obiektów budowlanych, urządzeń technologicznych i instalacji związanych z produkcją, składów i magazynów, budynków lub pomieszczeń biurowo-socjalnych;
 - 2) obiektów budowlanych o funkcji usługowej;
 - 3) budynków gospodarczych, garażowych lub technicznych;
 - 4) wiat, dróg wewnętrznych, parkingów i placów manewrowych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna z zastrzeżeniem pkt 3 – 10%;
 - 3) minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla zabudowy istniejącej przed wejściem w życie planu na terenie 2P-PS-U – 40%;
 - 4) maksymalna powierzchnia zabudowy z zastrzeżeniem pkt 5 – 70%;
 - 5) maksymalna powierzchnia zabudowy dla zabudowy istniejącej przed wejściem w życie planu na terenie 2P-PS-U – 40%;
 - 6) intensywność zabudowy od 0,1 do 2,0 z zastrzeżeniem pkt 7;
 - 7) intensywność zabudowy dla zabudowy istniejącej przed wejściem w życie planu na terenie 2P-PS-U od 0,01 do 0,5;
 - 8) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 9 i 10 – 15 m;
 - 9) maksymalna wysokość budowli, urządzeń technologicznych i instalacji związanych z produkcją lub magazynowaniem – 20 m;
 - 10) maksymalna wysokość zabudowy dla zabudowy istniejącej przed wejściem w życie planu na terenie 2P-PS-U – 10 m;
 - 11) dachy o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 300 z zastrzeżeniem pkt 12;
 - 12) dla zabudowy istniejącej przed wejściem w życie planu na terenie 2P-PS-U ustala się dachy o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 450.
4. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych – 3000 m².

Teren zabudowy zagrodowej 1RZM:

1. Dla terenu oznaczonego symbolem 1RZM ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy zagrodowej.
2. W granicach terenu ustala się możliwość lokalizacji zabudowy zagrodowej, budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan, szklarni, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.
3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 25%;
 - 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
 - 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,4;
 - 6) maksymalna wysokość zabudowy – 10 m;
 - 7) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
 - 8) dachy:
 - a) budynków mieszkalnych jednorodzinnych jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci dachowych w zakresie od 200 do 450,
 - b) pozostałych obiektów budowlanych do 450.

Teren zabudowy zagrodowej 2RZM:

1. Dla terenu oznaczonego symbolem 2RZM ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy zagrodowej.
2. W granicach terenu ustala się możliwość lokalizacji zabudowy zagrodowej, obiektów budowlanych związanych z agroturystyką, budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan, szklarni, urządzeń budowlanych, dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.
3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 25%;
 - 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
 - 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,4;
 - 6) maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
 - 7) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
 - 8) dachy:
 - a) budynków mieszkalnych jednorodzinnych jako dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci dachowych w zakresie od 200 do 450,
 - b) pozostałych obiektów budowlanych do 450.

Tereny zabudowy związanej z rolnictwem 1RZ, 2RZ:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami 1RZ, 2RZ ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy związanej z rolnictwem.
2. W granicach terenów ustala się możliwość lokalizacji związanych z prowadzonym gospodarstwem rolnym budynków gospodarczych, wiat, altan, budowli rolniczych oraz dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej, urządzeń wodnych.
3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 20%;
 - 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,001;
 - 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,3;
 - 6) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 7 – 10 m;

- 7) maksymalna wysokość budowli – 14 m;
- 8) dachy o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 450.

Tereny zabudowy związanej z rolnictwem 3RZ

1. Dla terenu oznaczonego symbolem **3RZ** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy związanej z rolnictwem.
2. W granicach terenu ustala się możliwość lokalizacji zabudowy zagrodowej, obiektów budowlanych związanych z produkcją w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych, w tym obiektów budowlanych i urządzeń związanych z przetwórstwem mięsnym i warzywnym, wiat, altan, budowli rolniczych oraz dróg wewnętrznych, urządzeń infrastruktury technicznej.
3. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 50%;
 - 4) minimalna intensywność zabudowy – 0,01;
 - 5) maksymalna intensywność zabudowy – 0,7;
 - 6) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 7 – 12 m;
 - 7) maksymalna wysokość nowych budynków – 10 m;
 - 8) dopuszcza się realizację kondygnacji podziemnych i piwnic;
 - 9) dachy o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 450.

Teren rolnictwa z zakazem zabudowy 1RN:

1. Dla terenu oznaczonego symbolem **1RN** ustala się przeznaczenie jako teren rolnictwa z zakazem zabudowy.
2. W granicach terenu dopuszcza się możliwość lokalizacji podziemnych lub nadziemnych urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń wodnych.

Teren wód powierzchniowych śródlądowych 1-2WS:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1WS, 2WS** ustala się przeznaczenie jako tereny wód powierzchniowych śródlądowych.
2. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, dojazdów, dojazdów oraz urządzeń infrastruktury technicznej przez rowy zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi.
3. Zakaz wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych.

Tereny lasów 1-7L:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1L, 2L, 3L, 4L, 5L, 6L, 7L** ustala się przeznaczenie jako tereny lasów.
2. Sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi gruntów leśnych i ich ochrony.
3. Dopuszcza się lokalizację niewymagających wyłączenia gruntów z produkcji leśnej urządzeń infrastruktury technicznej.

Tereny zieleni naturalnej 1-4ZN:

1. Dla terenów oznaczonych symbolami **1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN** ustala się przeznaczenie jako tereny zieleni naturalnej.
2. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wodnych, podziemnych i nadziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, dojazdów i dojazdów przez teren zieleni naturalnej.

W zakresie obowiązujących przepisów odrębnych oraz wymogów wynikających z przepisów odrębnych projekt planu miejscowego:

- ustala zakaz:
 - lokalizacji na całym obszarze planu przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych na podstawie przepisów odrębnych związanych z chowem lub hodowlą zwierząt.;
 - lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczonych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące ponadnormatywnego wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczenia powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
 - wprowadzania nieoczyszczonych ścieków bytowych, komunalnych oraz przemysłowych niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do ziemi.
- Część obszarów objętych planem miejscowym znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Mrogi i Mrożycy w granicach którego obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zmiany stosunków gruntowo-wodnych nie mogą negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie, a sposób odprowadzania wód opadowych lub roztopowych powinien uwzględniać uwarunkowania terenów sąsiednich i nie może powodować na nich szkód zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
- Wszystkie obszary objęte planem zlokalizowane są w granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych dla których obowiązują przepisy odrębne, w szczególności z zakresu prawa wodnego.
- Przy lokalizacji obiektów budowlanych nakazuje się zapewnienie warunków bezpieczeństwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej, w tym wymaganej odległości od lasu zgodnie z przepisami odrębnymi.
- W strefie sanitarnej od cmentarza w odległości do 150 m od cmentarza obowiązują zgodnie z przepisami odrębnymi ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych, w tym zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowywujących artykuły żywności i studni.

Ustalenia projektu w zakresie odnawialnych źródeł energii

We wszystkich obszarach planu dopuszcza się możliwość lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej nie większej niż 100 kW z zastrzeżeniem źródeł energii wykorzystujących energię wiatru.

Zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację mikroinstalacji.

lacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii⁴ również w przypadku innego przeznaczenia niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.

Analizowany projekt planu miejscowego nie zawiera zakazów w zakresie realizacji mikroinstalacji, - w związku z powyższym stanowi dokument stwarzający ramy do realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych. Rozwój energetyki opartej o mikroinstalacje wytwarzające energię elektryczną i ciepłą na własny użytek stanowi proces nieszkodliwy dla środowiska, pośrednio wpływający pozytywnie na realizację wybranych celów środowiskowych m.in. w zakresie ochrony powietrza, przeciwdziałania negatywnym zmianom klimatycznym, ochrony powierzchni ziemi, w związku z powyższym nie wymaga prognozowania działań minimalizujących negatywne oddziaływania.

2.2. Ustalenia odnoszące się bezpośrednio do obszarów Natura 2000

Ustalenia przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczą obszarów objętych ochroną w ramach sieci obszarów Natura 2000 – obszar objęty projektem nie znajduje się w zasięgu tych obszarów oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Planowany charakter zagospodarowania terenów nie stwarza ram do realizacji inwestycji, których skala i wielkość oddziaływania mogłaby mieć wpływ na stan oraz integralność obszarów Natura 2000. W związku z powyższym, prognoza oddziaływania na środowisko nie wymaga uwzględnienia analizy i oceny oddziaływań analizowanego projektu na cele, przedmiot oraz integralność obszarów Natura 2000.

2.3. Określenie celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposób ich uwzględnienia

Cele ochrony środowiska, w tym cele ochrony przyrody, ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym znajdują swoje odzwierciedlenie w prawie krajowym i dokumentach powstałych na jego podstawie, określających politykę w zakresie ochrony środowiska. Poniżej określono główne cele obowiązującej polityki ekologicznej Unii Europejskiej oraz krajowe cele szczegółowe wg podstawowych sektorów ochrony środowiska w Polsce wraz ze sposobem ich uwzględnienia w analizowanym dokumencie.

2.3.1. Ochrona bioróżnorodności

⁴ mikroinstalacja – instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW.

Ochrona różnorodności biologicznej jest warunkiem stabilnego funkcjonowania ekosystemów, decyduje o większej ich odporności na niekorzystne czynniki zewnętrzne⁵. Głównym dokumentem w zakresie ochrony bioróżnorodności biologicznej jest „Strategia zrównoważonego rozwoju UE⁶”. Obecnie Unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r., została opracowana w 2011 r. i wyznacza następujące cele:

1. Pełne wdrożenie dyrektywy ptasiej i siedliskowej.
2. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów i ich usług.
3. Zwiększenie wkładu rolnictwa i leśnictwa w utrzymanie i wzmocnienie różnorodności biol.
4. Zapewnienie zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych.
5. Zwalczanie inwazyjnych gatunków obcych.
6. Pomoc na rzecz zapobiegania utracie światowej różnorodności biologicznej.

Głównym dokumentem określającym cele polityki środowiskowej państwa w zakresie ochrony bioróżnorodności Polski jest „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020”. Cel nadrzędny stanowi poprawa stanu różnorodności biologicznej i powiązanie jej ochrony z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. Cele strategiczne sformułowano w następujący sposób:

- A. Podniesienie poziomu wiedzy oraz kształtowanie postaw społeczeństwa związanych z włączeniem się do działań na rzecz różnorodności biologicznej.
- B. Włączenie wybranych sektorów gospodarki w działania na rzecz różnorodności biologicznej.
- C. Zachowanie i przywrócenie populacji zagrożonych gatunków i siedlisk.
- D. Efektywne zarządzanie zasobami przyrodniczymi.
- E. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów oraz ich usług.
- F. Ograniczenie presji gatunków inwazyjnych i konfliktowych.
- G. Ograniczenie i łagodzenie skutków zmian klimatycznych.
- H. Ochrona różnorodności biologicznej poprzez rozwój współpracy międzynarodowej.

Podstawą unijnej polityki ochrony przyrody są dwa akty prawne: dyrektywa 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. dyrektywa ptasia) oraz dyrektywa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa), na podstawie których funkcjonuje sieć obszarów Natura 2000.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego dotyczy obszarów charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczymi (w skali regionalnej czy krajowej), w tym obszarów objętych formami ochrony przyrody na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz nie graniczy z takimi terenami. Ustalenia

⁵ Założenie to było podstawą uznania ochrony bioróżnorodności biologicznej za jeden z celów unijnej polityki ochrony środowiska. Jest obecnie jednym z priorytetów głównego nurtu polityki unijnej.

⁶ przyjęta w 2001 r. na szczycie przywódców państw Unii w Göteborgu, stanowiąca dokument uzupełniający zaakceptowanej rok wcześniej strategii lizbońskiej. Różnorodność biologiczna jest integralnym elementem wielu dziedzin objętych prawodawstwem unijnym. Cele z nią związane realizują nie tylko uregulowania z zakresu ochrony środowiska, ale także regulacje prawne dotyczące unijnych polityk sektorowych.

planistyczne nie naruszają przyjętych kierunków ochrony przyrody oraz środowiska, w tym systemu obszarów Natura 2000.

2.3.2. Ochrona powietrza

Europejskie przepisy są nakierowane na eliminację różnych typów zanieczyszczeń pochodzących z wielu źródeł, zarówno stacjonarnych jak i mobilnych, regulują w szczególności:

1. minimalne normy jakości powietrza oraz zobowiązuje do podejmowania działań zaradczych w przypadku, gdy dochodzi do przekroczenia tych norm,
2. obowiązek monitoringu wybranych substancji zanieczyszczających u źródeł emisji,
3. normy dopuszczalnej emisji dla źródeł mobilnych oraz standardy jakości paliw,
4. wymogi harmonizacji metod pomiaru stężenia zanieczyszczeń i strategii monitoringu jakości powietrza krajów członkowskich,
5. zasady dostępu do informacji o jakości powietrza opinii publicznej i wszystkim zainteresowanym stronom.

„Strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza” wskazała na potrzebę uproszczenia prawodawstwa w sprawie jakości powietrza. Takim zabiegiem było scalenie w jeden akt prawny kilku wcześniejszych dyrektyw: Dyrektywę 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (tzw. dyrektywa CAFE). Dyrektywa CAFE nie zmienia dotychczasowych dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń, uzupełnia ich wykaz o nową substancję – pył zawieszony PM_{2,5}. Normy w zakresie pyłu zawieszonego PM_{2,5} mają być wprowadzane w życie w okresie 2010-2020. Celem dyrektywy jest również wzmocnienie przepisów dotyczących wdrażania planów i programów, mających na celu osiągnięcie założonych parametrów jakości powietrza. Wytyczne strategii tematycznej są uwzględniane w krajowych programach ochrony powietrza.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie zawiera zasad zagospodarowania przestrzennego, które stanowiłby zagrożenie dla jakości powietrza atmosferycznego (nie przewiduje się możliwości realizacji obiektów stanowiących znaczące emitory zanieczyszczeń). Ustalenia szczegółowe uwzględniają konieczność stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.

2.3.3. Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu

Przeciwdziałanie zmianom klimatu stało się jednym z najważniejszych celów europejskiej polityki ekologicznej. Zgodnie z zasadą przestrogi – fundamentem europejskiej polityki ekologicznej – za celowe uznano ograniczenie emisji gazów szklarniowych, tak by potencjalny wzrost temperatury w skali globalnej nie przekroczył 2°C. Program działań zakłada ustabilizowanie koncentracji gazów szklarniowych w atmosferze, co wymagać będzie redukcji emisji CO₂ o 70% w perspektywie długoterminowej. Najważniejszym instrumentem realizacji celów unijnej polityki klimatycznej jest przyjęty w 2008 r. tzw. pakiety klimatyczno-energetyczny określany potocznie jako „3 razy 20”, który zakłada, że do 2020 r. Unia Europejska powinna:

- racjonalnie wykorzystywać energię, tak aby zmniejszyć łączne zużycie energii pierwotnej o 20% w porównaniu z prognozą na 2020 r.,
- zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych do 20% całkowitego zużycia energii finalnej,

- zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 20% z porównaniem z 1990 r.

Główne dokumenty unijne tj. *Biała Księga – Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania* (COM Biała Księga 2009), *Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmian klimatu* (COM 0216 final, 2016), *Porozumienie paryskie* (Porozumienie paryskie – Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, 2016) mają swoje odzwierciedlenie w polityce krajowej tj. strategiach i działaniach wdrażających, z czego do głównych należą: *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do 2020 r. z perspektywą do 2030 r.* (SPA, 2013), w której wskazano cele i kierunki działań adaptacyjnych dla najbardziej wrażliwych sektorów: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo oraz transport. Wskazano w nim znaczenie miast w procesach adaptacyjnych ze względu na ich wrażliwość na zamiany klimatyczne. *Krajowa Polityka Miejska do 2023 r.* (2015) obliuguje samorządy gminne do uwzględniania w swoich działaniach na rzecz ochrony środowiska naturalnego długofalowych korelacji przyrodniczych oraz idei błękitno-zielonej infrastruktury.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie ustala zasad zagospodarowania przestrzennego, umożliwiających lokalizację obiektów, których działalność w sposób stały i długoterminowy mogłaby wpłynąć negatywnie zmiany klimatu.

2.3.4. Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy

Ochrona wód to jeden z najlepiej rozwiniętych działów unijnej polityki ochrony środowiska. Obecnie głównym instrumentem unijnej polityki w tej dziedzinie jest przyjęta w 2000 r. tzw. „*Ramowa dyrektywa wodna (RDW⁷)*”. Główne cele europejskiej polityki wodnej:

1. ochrona i poprawa warunków, a gdy to niemożliwe, utrzymanie obecnego stanu ekosystemów wodnych, a także lądowych i podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych,
2. propagowanie zrównoważonego korzystania z wody opartego na długoterminowej ochronie zasobów wodnych,
3. podejmowane przedsięwzięć mających na celu poprawę stanu czystości środowiska wodnego; przedsięwzięcia te powinny prowadzić do ograniczenia emisji i zrzutów substancji szczególnie niebezpiecznych, a w dalszej perspektywie do eliminowania tego typu działalności,
4. stopniowe ograniczenie zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganie ich degradacji,
5. dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalono na mocy art. 4 Ramowej dyrektywy wodnej (RDW). Za cele środowiskowe przyjęto wartości graniczne odpowiadające dobremu stanowi wód, podane w *Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych*, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

⁷ Kieruje się ona ekologicznym podejściem do oceny stanu wód i planowania gospodarki wodnej. Traktuje wody w szczególności jako czynnik tworzący siedliska, których stan zależy od działań podejmowanych na obszarze całej zlewni.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obszarów, których sposób zagospodarowania stanowiłby zagrożenie dla stanu i jakości wód powierzchniowych i podziemnych, w tym udokumentowanych w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 404 „Koluszki-Tomaszów”, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 403 „Brzeziny – Lipce Reymontowskie” oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 402 „Zbiornik Stryków”.

Gmina Dmosin jest uboga w wody powierzchniowe, dlatego retencjonowanie wód i poprawa stosunków wodnych w glebie poprzez melioracje szczegółowe ma istotne znaczenie dla zapobiegania skutkom suszy i poprawy produktywności gleb. Inicjatywa w tym zakresie należy do samorządów gminnych, które powinny zabiegać o to, by w dokumentach planistycznych województwa znalazły się zadania związane z budową zbiorników retencyjnych i wykonaniem melioracji.

2.3.5. Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami ma dziś bardzo rozbudowany dział prawa unijnego. Oprócz ogólnych zasad postępowania z odpadami obejmuje on wymogi dotyczące metod i urządzeń usuwania odpadów (np. spalania, składowania) oraz uregulowania związane z zagospodarowaniem różnych rodzajów odpadów. Pierwsza dyrektywa ramowa w sprawie odpadów to dyrektywa 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. Przez ponad 30 lat był to najważniejszy akt prawny w tej dziedzinie. Ostatecznie został zastąpiony dyrektywą ramową z 2008 r. Ogólne wymagania w stosunku do gospodarki odpadami nie uległy jednak istotnym zmianom. Dyrektywa wprowadziła jednolite definicje pojęć oraz zobowiązała państwa członkowskie do opracowywania programów gospodarki odpadami. Przede wszystkim ustanowiła hierarchię zasad postępowania z odpadami, wskazując na pierwszym miejscu konieczność zapobiegania powstawaniu odpadów, następnie ich powtórne wykorzystanie, dalej recykling materiałowy, wykorzystanie odpadów jako źródła energii (w procesie spalania), dopiero w ostateczności dopuszczone powinno być ich unieszkodliwianie przez spalanie bez odzysku energii lub deponowanie na składowiskach odpadów. Na poziomie krajowym wytyczne dla gospodarki odpadami są określone w planach wojewódzkich. W województwie mazowieckim obowiązuje Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016 - 2022 z uwzględnieniem lat 2023 - 2028.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Obszar objęty projektem nie obejmuje obszarów i obiektów systemu gospodarki odpadami natomiast jego ustalenia nie naruszają przyjętych kierunków rozwoju systemów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarki odpadami, w tym wytycznych regionalnych. Realizacja ustaleń projektu nie przyczyni się do konieczności rozbudowy systemu gospodarki odpadami.

2.4. Powiązania z innymi dokumentami

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego w zakresie zagospodarowania przestrzennego, jest dokumentem powiązany z dokumentami planistycznymi wyższych szczebli samorządu terytorialnego. Wytyczne do planowania miejscowego stanowią:

- na poziomie krajowym – Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju (KPZK 2030),
- na poziomie regionalnym (województwa) – Plan zagospodarowania przestrzennego województwa,
- na poziomie lokalnym - obowiązujący dokument Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje

określające warunki korzystania ze środowiska, jeżeli zostały wydajane w obszarze podlegającym ocenie.

2.4.1. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju KPZK 2030

Celem strategicznym KPZK 2030 jest efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

Cele polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystywanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpisuje się w ogólne cele polityki przestrzennej kraju, jego realizacja nie będzie ograniczać wytycznych kierunkowych zagospodarowania przestrzennego, określonych na poziomie krajowym.

2.4.2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego został przyjęty wraz z planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi *uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.* Plan określa 9 stref działań, dla których wyznacza cele szczegółowe oraz kierunki rozwoju przestrzennego. Wizja rozwoju województwa 2030+ została sformułowana w następujący sposób: region spójny terytorialnie i wizerunkowo, kreatywny i konkurencyjny w skali kraju i Europy, wyróżniający się atrakcyjnością inwestycyjną i wysoką jakością życia.

Gmina Dmosin jest położona w strefie funkcjonalno-przestrzennej – miejski obszar funkcjonalny łodzi. Gmina Dmosin jest również położona w strefie oddziaływania: biegun wzrostu miasto Łódź – w 15 km strefie od miasta znajduje się gmina Dmosin.

W zakresie regionalnych powiązań przyrodniczych, kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu – obszar objęty projektem jest położony poza strefą terenów charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczo-krajobrazowymi województwa.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

Obszar objęty oceną nie dotyczy terenów, na których zostały wyznaczone do realizacji inwestycje celu publicznego o znaczeniu krajowym oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ustalone w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, zgodnie z ich właściwością - uwzględnione w obowiązującym *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, przyjętym uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.*

2.4.3. Polityka przestrzenna i planistyczna gminy

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

W granicach gminy Dmosin obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przyjęte uchwałą nr XXV/137/17 Rady Gminy Dmosin z dnia 13 lutego 2017 r. Obszary objęte projektem planu miejscowego znajdują się w obszarze:

terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej (MNRM):

Przeznaczenie podstawowe:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych.

Przeznaczenie dopuszczalne: zabudowa usługowa/produkcyjna o uciążliwości niewykraczającej poza granicę nieruchomości, rekreacji indywidualnej, zieleń urządzonej, tereny infrastruktury technicznej, komunikacji, zbiorniki wodne oraz inne wynikające z zachowania stanu istniejącego, o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu.

Kształtowanie przestrzeni na terenach wymaga:

- dbałości o ład i kompozycję przestrzenną poprzez ustalenie form zabudowy (m.in. w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego);
- systematycznego rozwoju wyposażenia w infrastrukturę techniczną i układ drogowy.

Postulowany standard zabudowy i zagospodarowania terenów:

- maksymalna powierzchnia zabudowy: 0,5;
- minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 35%.

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- realizacja budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i usługowego wskazana jest na gruntach rolnych o klasie gleb IV-VI – niepodlegających ochronie;
- nie przewiduje się możliwości lokalizacji obiektów przeznaczonych do chowu i hodowli zwierząt w licznie od 40 DJP (dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza)
- nie dopuszcza się lokalizacji kompostowni i biogazowni (z wyłączeniem instalacji wykorzystywanych wyłącznie na własne potrzeby).

terenów zabudowy rekreacji indywidualnej (ML):

Przeznaczenie podstawowe: zabudowa rekreacji indywidualnej

Przeznaczenie dopuszczalne:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
- zabudowa usługowa o uciążliwości niewykraczającej poza granicę nieruchomości do których inwestor ma tytuł prawny, nie stwarzająca zagrożeń w zakresie emisji zanieczyszczeń, hałasu i wibracji
- zieleni urządzona
- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji
- tereny publiczne (np. skwery, place zabaw)
- zbiorniki wodne
- inne wynikające z zachowania stanu istniejącego o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu

Kształtowanie przestrzeni na tych terenach:

- dbałości o ład i kompozycję przestrzenną poprzez ustalenie form zabudowy
- systematycznego rozwoju wyposażenia w infrastrukturę techniczną i układ drogowy

Postulowany standard zabudowy i zagospodarowania terenów:

- minimalna powierzchnia zabudowy: 0,5
- minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 35%

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- nie przewiduje się możliwości lokalizacji kompostowni i biogazowni

terenów zabudowy usługowej, w tym terenów usług publicznych (U):

Przeznaczenie podstawowe: zabudowa usługowa, w tym usługi publiczne o uciążliwości niewykraczającej poza granicę nieruchomości, do których inwestor ma tytuł prawny, nie stwarzająca zagrożeń w zakresie emisji zanieczyszczeń, hałasu i wibracji

Przeznaczenie dopuszczalne:

- zabudowa mieszkaniowa
- zieleni urządzona
- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji
- tereny publiczne (np. skwery, place zabaw)
- zbiorniki wodne
- inne wynikające z zachowania stanu istniejącego, o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu

Kształtowanie przestrzeni na tych terenach:

- dbałości o ład i kompozycję przestrzenną poprzez ustalenie form zabudowy
- systematycznego rozwoju wyposażenia w infrastrukturę techniczną

Postulowany standard zabudowy i zagospodarowania terenów:

- minimalna powierzchnia zabudowy: 0,7
- minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 20%

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- nie przewiduje się możliwości lokalizacji kompostowni i biogazowni

terenów zabudowy produkcyjnej, baz, składów i zabudowy usługowej (PU):

Przeznaczenie podstawowe:

- zabudowa produkcyjna, bazy, składy
- zabudowa usługowa

Przeznaczenie dopuszczalne:

- zieleń urządzone
- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji
- zbiorniki wodne
- inne wynikające z zachowania stanu istniejącego, o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu

Kształtowanie przestrzeni na tych terenach:

- dbałości o ład i kompozycję przestrzenną poprzez ustalenie form zabudowy
- systematycznego rozwoju wyposażenia w infrastrukturę techniczną

Postulowany standard zabudowy i zagospodarowania terenów:

- minimalna powierzchnia zabudowy: 0,8
- minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 10%

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń stwarzających ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych o strefie oddziaływania wykraczającej poza teren zakładu
- w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej postuluje się lokalizację budynków administracyjno-socjalnych lub usługowych

terenów rolniczych (R):

Przeznaczenie podstawowe: tereny rolnicze

Przeznaczenie dopuszczalne:

- zabudowa zagrodowa, przy czym możliwość lokalizacji nowych siedlisk po jednoczesnym spełnieniu wymogów. a) dostęp do drogi publicznej, b) dostęp do niezbędnych sieci infrastruktury technicznej, c) powierzchnia gospodarstwa rolnego, nie terenie którego inwestor zamierza zlokalizować nową zabudowę, nie może być mniejsza niż 1 ha;
- zabudowa obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich (w tym fermy hodowlane), przy czym możliwość lokalizacji nowych zamierzeń po jednoczesnym spełnieniu wymogów. a) dostęp do drogi publicznej, b) dostęp do niezbędnych sieci infrastruktury technicznej, c) powierzchnia gospodarstwa rolnego, nie terenie którego inwestor zamierza zlokalizować nową zabudowę, nie może być mniejsza niż 1 ha;
- stacje paliw na terenach przyległych do dróg publicznych kategorii powiatowej i wojewódzkiej na glebach niepodlegających ochronie w rozumieniu przepisów odrębnych o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- zieleń urządzona, tereny infrastruktury technicznej, tereny publiczne, zbiorniki wodne, powierzchniowa eksploatacja surowców,
- urzędnictwa wytwarzające energię słoneczną o mocy przekraczającej 100kW na wskazanych na rysunku terenach;
- zachowanie istniejących turbin wiatrowych z utrzymaniem ich obecnej mocy i pozostałych parametrów;
- inne wynikające z zachowania stanu istniejącego, o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu;
- dolesienia na gruntach o niskiej przydatności rolniczej.

Kształtowanie przestrzeni na tych terenach wymaga dbałości o ład i kompozycję przestrzenną poprzez ustalenie form zabudowy (m.in. w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego), systematycznego rozwoju wyposażenia w infrastrukturę techniczną i układ drogowy.

Postulowany standard zabudowy i zagospodarowania terenów dla zamierzenia inwestycyjnego:

- maksymalna powierzchnia zabudowy: 0,6;
- Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 30%, za wyjątkiem terenów położonych w zasięgu Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, dla którego minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej powinien wynieść 80%.

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- nie dopuszcza się lokalizacji kompostowni i biogazowni (z wyłączeniem instalacji wykorzystywanych wyłącznie na własne potrzeby);
- nie przewiduje się możliwości lokalizacji obiektów przeznaczonych do chowu i hodowli zwierząt w licznie od 210 DJP (dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza);
- możliwość eksploatacji powierzchniowej złóż po uzyskaniu koncesji;
- obowiązek eksploatacji złoża przy zachowaniu warunków bezpieczeństwa powszechnego oraz w taki sposób, by nie powodować szkód i uciążliwości na terenach sąsiednich nieruchomości;

- obowiązek rekultywacji terenów poeksploatacyjnych;
- zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych na terenach rolniczych znajdujących się w strefach ochronnych od istniejących elektrowni wiatrowych, oznaczonych na rysunku studium, z zachowaniem istniejącej zabudowy oraz możliwością jej przebudowy i rozbudowy;

terenów lasów (ZL):

Przeznaczenie podstawowe:

- tereny lasów

Przeznaczenie dopuszczalne:

- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- zakaz realizacji obiektów kubaturowych z wyłączeniem obiektów niezbędnych dla prowadzenia gospodarki leśnej

terenów dolesień(DZL):

Przeznaczenie podstawowe:

- tereny dolesień
- tereny lasów

Przeznaczenie dopuszczalne:

- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- zakaz realizacji obiektów kubaturowych z wyłączeniem obiektów niezbędnych dla prowadzenia gospodarki leśnej

terenów rolniczych w granicach obniżeń dolinnych (Rz):

Przeznaczenie podstawowe:

- tereny rolnicze w granicach ciągów ekologicznych i obniżeń dolinnych

Przeznaczenie dopuszczalne:

- zieleń urządzona
- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji
- zbiorniki wodne
- inne wynikające z zachowania stanu istniejącego, o ile nie stoi ono w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami dla tego terenu

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- nie przewiduje się możliwości lokalizacji zabudowy za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej oraz urządzeń służących gospodarce wodnej
- nie dopuszcza się lokalizacji turbin wiatrowych

terenów wód powierzchniowych (WS)

Przeznaczenie podstawowe:

- wody powierzchniowe (cieki wodne, zbiorniki, stawy hodowlane)
- budowie hydrotechniczne

Przeznaczenie dopuszczalne:

- tereny infrastruktury technicznej
- tereny komunikacji

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

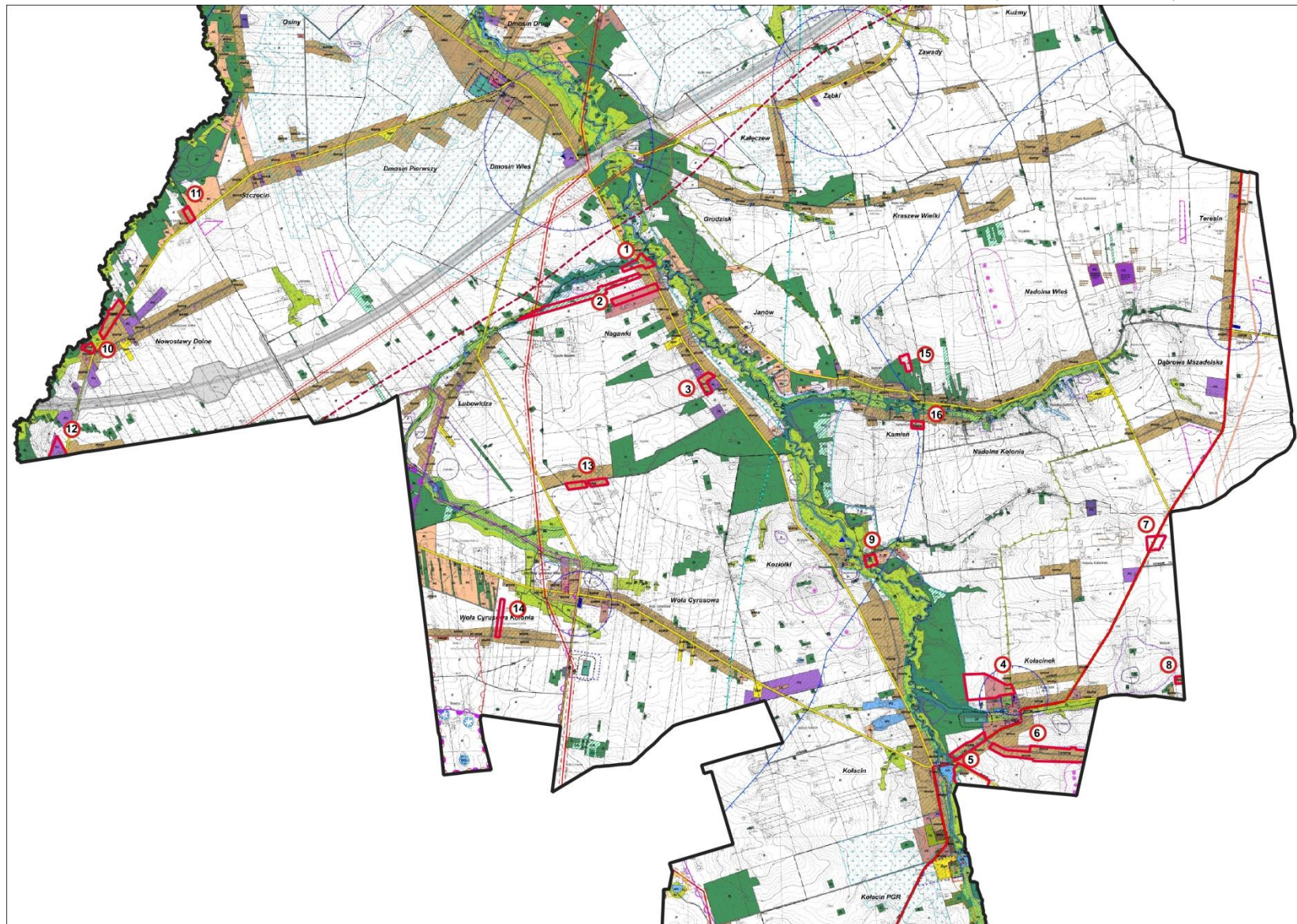
- w przypadku grodzenia terenu wzdłuż publicznych wód powierzchniowych obowiązek zachowania odległości umożliwiającej dostęp do tych wód

Wskazane przeznaczenie terenów jest przeznaczeniem „kierunkowym”. Dopuszczalne jest zachowanie istniejących elementów zagospodarowania z możliwością ich rozwoju, innych niż wskazane przeznaczenie, o ile nie powoduje konfliktów przestrzennych – uciążliwości lub ograniczenia w możliwości rozwoju funkcji „kierunkowej”.

W zakresie przepisów odrębnych - wymogów wskazanych w polityce przestrzennej - projekt planu miejscowego:

- Uwzględnić położenie w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 404 „Koluszki – Tomaszów”.
- Uwzględnić położenie w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 403 „Brzeziny - Lipce Reymontowskie”
- Uwzględnić położenie w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 402 „Zbiornik Stryków”

W związku z powyższym można stwierdzić, że analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin.

Ryc. 1. Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin dla obszaru objętego projektem planu miejscowego
Źródło: projekt analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W obszarze objętym projektem obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą nr XXVIII/179/21 Rady Gminy Dmosin z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin przyjętego uchwałą XXXVI/291/09 Rady Gminy Dmosin z dnia 7 grudnia 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin.

Projekt planu miejscowe, w odniesieniu do obowiązującego aktu prawa miejscowego, uwzględnia stan istniejący, jak i potrzeby i możliwości rozwoju gminy. Projekt planu miejscowego, w ramach ustaleń szczegółowych, określa warunki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów: zasady lokalizacji zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenów oraz parametry i gabaryty kształtowania zabudowy.

W projekcie planu tereny przeznaczone pod zabudowę zostały wyznaczone na podstawie obowiązującego studium przyjętego uchwałą nr XX V/137/17 Rady Gminy Dmosin z dnia 13 lutego 2017 r.

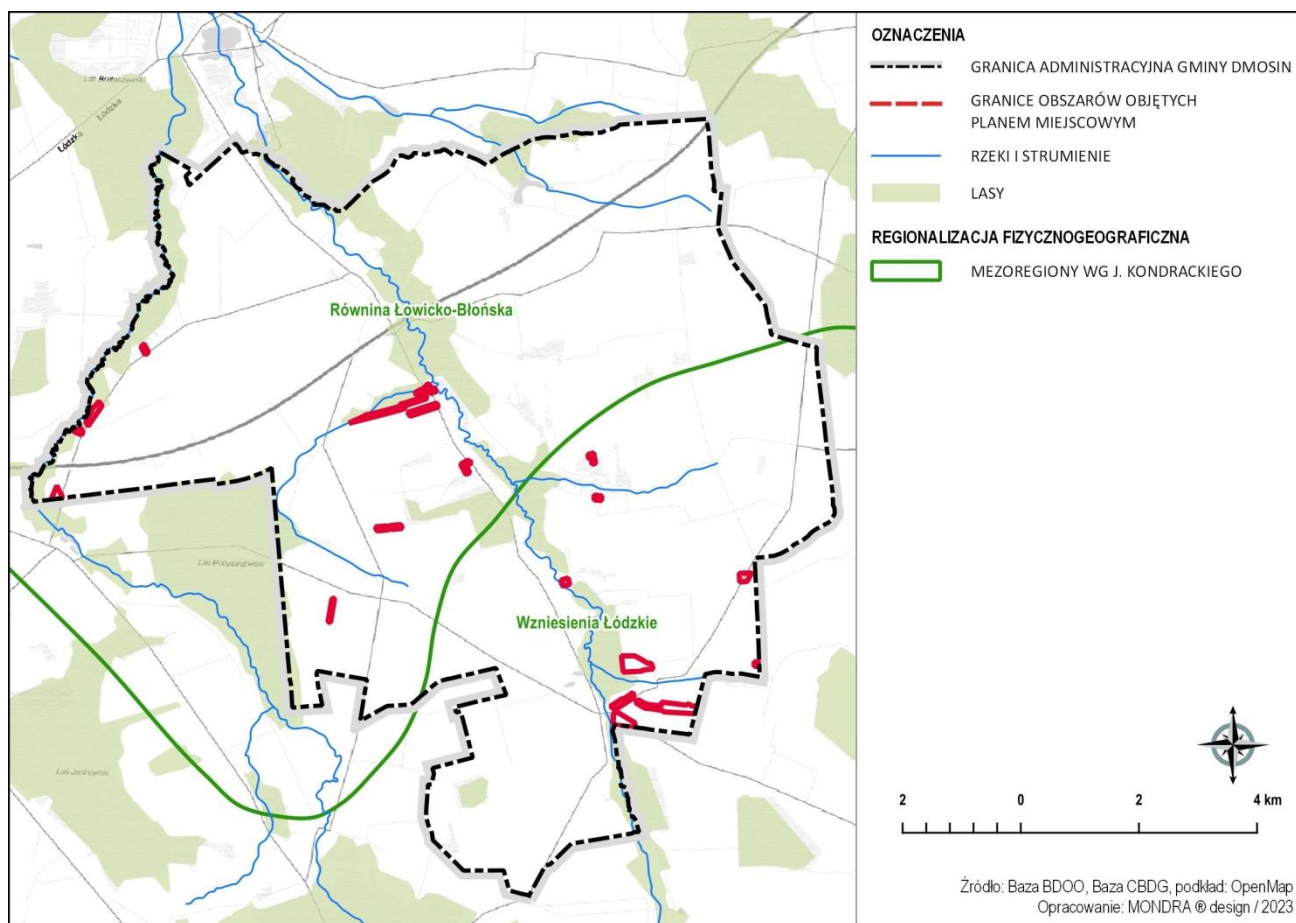
2.4.4. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu

Obszar objęty ocenianym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczy terenów, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inną decyzję określającą warunki korzystania ze środowiska, istotną z punktu widzenia analizowanego dokumentu.

3. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGOUSTALENIAMI PROJEKTU DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO

3.1. Położenie geograficzne oraz użytkowanie i zagospodarowanie terenów

Gmina Dmosin położona jest w centralnej Polsce, w północnej części województwa łódzkiego, w powiecie brzezińskim. Siedzibą gminy jest miejscowość Dmosin, oddalona od miasta Brzeziny będącego siedzibą powiatu o ok. 15 km. W granicach administracyjnych powiatu gmina zajmuje jego północną część i graniczy z gminami: Stryków, Głowno, Łyszkowice, Lipce Reymontowskie, Rzgów oraz Brzeziny. Gmina Dmosin zgodnie ze szczegółowym podziałem fizycznogeograficznym Polski, opracowanym przez J. Kondrackiego, obszar objęty planem położony jest w obrębie mezoregionu Wzniesień Łódzkich. Zlokalizowany jest on na obszarze staroglacjalnym w centralnej części wysoczyzny polodowcowej powstałej w mega glacjale zlodowaceń środkowopolskich. Efektem działalności lodowca są kemy oraz płaszczce moreny ablacyjnej. Wysoczyzna w okresie ocieplenia została rozczłonkowana przez formujące się doliny Mroźnicy u Mrogi.

Ryc. 2. Położenie geograficzne ogólne obszarów objętych projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.2. Budowa geologiczna i grunty

Gmina Dmosin położona jest w pobliżu styku dwóch jednostek tektonicznych: Antyklinorium Środkowopolskiego oraz Synklinorium Brzeźnego. Granicę między nimi stanowią mezozoiczne wychodnie – kredy górnej należącej do Niecki Brzeźnej oraz kredy dolnej należącej do Antyklinorium Środkowopolskiego. Granica ta jest wyznaczona przez linię uskoku tektonicznego, który przebiega na linii Łódź – Skierniewice. Opisywana gmina zlokalizowana jest w części południowo-zachodniej tej strefy, w obszarze kutnowskiego Wału Kujawskiego stanowiącego centralną część długiego antyklinorium o osi kierunku NW-SE. Zbudowany jest on głównie z utworów mezozoiku. Jego strop stanowią utwory trzeciorzędowe miocenu i policenu, w szczególności utwory Formacji „burowęglowej” miocenu. Utwory te charakteryzują się tektoniką salinarną, których źródłem są wysady i poduszki solne soli cechsztyńskich. Do najstarszych utworów mezozoiku na terenie gminy Dmosin zaliczane są utwory jury górnej. Znajdują się one na głębokości od 58 m p.p.t. w miejscowości Łyszkowice (na północny wschód od gminy Dmosin) do około 90 m p.p.t. w miejscowości Lubowidza. Strop jury, który przykrywa płaszcz utworów trzeciorzędowych, cechuje erozyjno-krasowa rzeźba. Często bezpośrednio na niej spoczywają utwory czwartorzędu.

Utwory czwartorzędowe mają bezpośredni wpływ na budowę geologiczną powierzchniowych partii podłoża obszaru gminy. Osiągają one miąższość od około 30 m do ponad 100 m i powstały najczęściej na policeńskich łożach pstrych (poznańskich), utworach górnego miocenu oraz utworach skalistych jury górnej.

Jako najstarsze z nich uznaje się serie glin zwałowych megaglacjału zlodowaceń południowopolskich oraz spoczywające na nich piaszczysto-żwirowe utwory interglacjalne zbudowane z piasków średnioziarnistych, żwirów i piasków ze żwirem. Strop tej serii występuje najczęściej na głębokości 22-25 m p.p.t., ponad nimi występuje ponad 20 metrowa seria utworów lodowcowych zlodowaceń środkowopolskich Odry i Warty. Są to głównie gliny piaszczyste z domieszką żwiru oraz głazików skał skandynawskich. Miejscami na obszarach związanych z glaciofluwialną akumulacją zamiast glin spotyka się piaski i żwiry lodowcowe z miejscami występującą frakcją pylastą.

Akumulacja w okresie holocenu następowała w dolinach rzecznych oraz dolinach denudacyjnych. Występują tam pyły i pyły piaszczyste oraz gliny spływowe i tokowe.

Występowanie tarasów rzecznych w dolinie Mrogi, Mrożycy i Brzuśni związane jest z procesami eoholocenijskimi. Terasy nadzalewowe tworzą pisaki aluwialne deponowane w warunkach perglacjalnych z okresu ostatniego zlodowacenia stadiału Wisły. Terasy zalewowe zbudowane są z pisaków rzecznych oraz utworów organicznych okresu atlantyckiego, a ich stropowe partie tworzą młode torfy i namuły organiczne.

Pod względem fizyczno-geograficznym obszar gminy położony jest w obrębie mezoregionu Wzniesień Łódzkich. Zlokalizowany jest on na obszarze staroglacjalnym w centralnej części wysoczyzny polodowcowej powstałej w megaglacje zlodowaceń środkowopolskich. Efektem działalności lodowca są kemy oraz płaszczce moreny ablacji. Wysoczyzna w okresie ocieplenia została rozczłonkowana przez formujące się doliny Mroży i Mrogi. W warunkach ponownego ochłodzenia klimatu rozwinęły się silne procesy denudacyjne, co doprowadziło do pogłębienia rozczłonkowanie wysoczyzny siecią dolin odprowadzających wody do Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej.

Udokumentowane złoża kopalin

W obszarze objętym planem miejscowym nie znajdują się udokumentowane złoża kopalin. W obszarze opracowania nie stwierdzono występowania zagrożeń geologicznych - ruchów masowych, zgodnie z bazą SOPO Państwowego Instytutu Geologicznego.

3.3. Geomorfologia i ukształtowanie terenu

Rzeźba terenu gminy Dmosin jest urozmaicona licznymi dolinami i pagórkami. Najważniejszym elementem w morfologii terenu jest dolina rzeki Mrogi, rozcinająca wysoczyznę polodowcową, biegnącą przez środek gminy z południowego- wschodu na północny-zachód. Północno-zachodnia granica gminy biegnie doliną rzeki Mrożycy. Doliny obydwu rzek charakteryzują się ostrymi krawędziami. Głównym dolinom rzecznych towarzyszą liczne głęboko wcięte dolinki boczne. Teren gminy Dmosin jest lekko pochylony w kierunku północno-zachodnim. Różnice wysokości bezwzględnych są znaczne i wynoszą od ok. 200 m n.p.m. w części południowej do ok. 140 m n.p.m. w części północno-zachodniej.

Obszar objęty projektem planu miejscowego charakteryzuje się płaską powierzchnią. W jego granicach nie występują elementy charakterystyczne związane z ukształtowaniem terenu.

3.4. Klimat i powietrze atmosferyczne

Warunki klimatyczne

Według regionalizacji klimatycznej Polski opracowanej przez A. Wosia obszar gminy został zaliczony do Regionu Środkowopolskiego, należącego do największych regionów klimatycznych Polski, obejmującego Wy-

żynę Łódzką, sięgającego na południu po północno-zachodnią część Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej, a na północy obejmującego swym zasięgiem Równinę Kutnowską. Region ten charakteryzuje się dużą w stosunku do innych regionów ilością dni z pogodą bardzo ciepłą i pochmurną, lecz bez opadów (średnio prawie 38 dni w roku), a także dni dość mroźnych z dużym zachmurzeniem i opadem (7 dni w roku).

Klimat gminy cechuje się średnią temperaturą roczną ok. 7-8°C przy średniej temperaturze stycznia wynoszącej ok. od -3°C do -4°C i lipca wynoszącej ok. 17-18°C. Wartości rocznej sumy uśonecznienia na terenie gminy są wysokie. Największe z nich obserwowane są w okresie letnim i wiosennym. Roczne sumy opadów wynoszą ok. 550mm (przy prawdopodobieństwie 50%) a największe opady występują na ogół w okresie letnim. Pierwsze jesienne przymrozki na terenie gminy są najczęściej w październiku, natomiast ostatnie wiosenne w końcu kwietnia. Pokrywa śnieżna w gminie Dmosin zalegała przez około 60-70 dni. Silne wiatry na terenie gminy wieją przez ok. 30 dni. Klimat lokalny na zdecydowanej większości terenu gminy Dmosin jest korzystny zarówno dla rolnictwa, jak i osadnictwa. Na tę ocenę główny wpływ mają warunki solarne, wyróżniające się stosunkowo małym zachmurzeniem, dużą ilością dni pogodnych, wysokimi sumami promieniowania słonecznego i znaczną liczbą godzin słońca. Obszar gminy należy do cieplejszych w tej części kraju.

Jakość powietrza

Gmina Dmosin jest położona w łódzkiej strefie oceny jakości powietrza w województwie łódzkim. Zgodnie z *Raportem oceny jakości powietrza w województwie za 2019 r.*, sporządzonym w ramach rocznej oceny jakości powietrza – strefa łódzka charakteryzowała się przekroczeniem dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w środowisku, ze względu na ochronę zdrowia. Pod tym względem została zakwalifikowana do klasy C – ustalono przekroczenie poziomów dopuszczalnych PM₁₀ (24h), PM_{2,5} (rok), poziomu docelowego BaP (rok). W zakresie ochrony roślin nie wskazano przekroczenia dopuszczalnych norm środowiskowych. Obszary przekroczeń PM₁₀ i PM_{2,5} dotyczą przede wszystkim terenów silnie zurbanizowanych (aglomeracja łódzka wraz z terenami otaczającymi, wybrane miasta powiatowe), o gęstej zabudowie, w tym rejonów nieuciepłownionych, gdzie podstawą ogrzewania jest indywidualne spalanie paliw stałych. Jako główną przyczynę przekroczeń dla PM₁₀ i PM_{2,5} podano emisję związaną z indywidualnym ogrzewaniem budynków. W przypadku benzo(a)pirenu obszar przekroczeń wykracza poza obszary miejskie i dotyczy również terenów podmiejskich oraz większości miast gminnych. Przyczyną przekroczeń jest emisja z indywidualnego ogrzewania budynków. W porównaniu z 2018 r. zaobserwowano znaczące zmniejszenie powierzchni obszarów przekroczeń poszczególnych zanieczyszczeń, a tym samym zmniejszenie liczby mieszkańców narażonych na ponadnormatywne stężenia.

W wyniku *rocznej oceny jakości powietrza w województwie łódzkim w 2019 r.* stwierdzono potrzebę realizacji programów ochrony powietrza w obu strefach oceny jakości powietrza w województwie łódzkim, ze względu na kryteria ochrony zdrowia: pył PM₁₀ (24- godzinny), pył PM_{2,5} (rok), B(a)P w pyłe PM₁₀ (rok) oraz ochrony roślin: ozon (AOT40-R5 śr. z 5 lat).

Jakość powietrza w gminie Dmosin, ze względu na jej rolniczy charakter, niski stopień antropopresji środowiska, brak znaczących źródeł emisji zanieczyszczeń, przy występowaniu źródeł zanieczyszczeń (zarówno w granicach gminy, jak w jej najbliższym sąsiedztwie) oceniana jest jako dobra, wymagające działań ochronnych głównie w sąsiedztwie dróg o najwyższym natężeniu ruchu komunikacyjnego oraz w obszarach najintensywniej zabudowanych. Gmina charakteryzuje się stosunkowo małym udziałem emisji zanieczyszczeń. Głównym lokalnym źródłem zanieczyszczeń są domy ogrzewane indywidualnie oraz drogi o znacznym natężeniu ruchu.

Lokalnie na stan jakości powietrza w gminie ma głównie skala działalności rolniczej. Większe zakłady produkcyjne i hodowlane okresowo stanowią emitery zakłóceń powietrza, związanego z oddziaływaniem akustycznym jak i odorowym. Lokalizacja poszczególnych zakładów w gminie w granicach obszarów rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz w znacznym oddaleniu od skupisk zabudowy wiejskiej, nie stanowi problemy ochrony środowiska.

Klimat akustyczny

Decydujący wpływ na klimat akustyczny środowiska gminy Dmosin ma hałas komunikacyjny, emitowany przez środki transportu drogowego, głównie wzdłuż dróg publicznym oraz w mniejszym stopniu hałas przemysłowy. W obszarze opracowania ma znaczenie jedynie hałas komunikacyjny, związany z natężeniem ruchu na drogach publicznych, nie przekraczający jednak poziomów normatywnych.

Projekt planu ustala klasyfikację ochrony akustycznej:

- 1) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi RZM-MN, MN, MN-ML jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi MN-U jak dla terenów mieszkaniowo- usługowych;
- 3) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi ML jak dla terenów rekreacyjno - wypoczynkowych;
- 4) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi RZM oraz terenu 4RZ jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- 5) dla istniejącej zabudowy na terenie 2P-PS-U, do czasu jej wyburzenia jak dla zabudowy zagrodowej.

Pola elektromagnetyczne

W środowisku występują powszechnie naturalne i sztuczne pola elektromagnetyczne, z czego źródeł sztucznych należą układy wytwarzania, przesyłania i rozdziału energii elektrycznej (stacje transformatorowe, linie energetyczne), stacje radiokomunikacyjne, a także różne odbiorniki energii elektrycznej. W odniesieniu zagadnień zagospodarowania przestrzennego, w tym ochrony środowiska i zdrowia ludzi duże znaczenie mają linie energetyczne wysokich napięć. Ich oddziaływanie na środowisko powoduje określone skutki gospodarczo-przestrzenne w zakresie lokalizacji obiektów i urządzeń, zwłaszcza mieszkalnych, a także przebywania ludzi i zwierząt. Przez obszar projektu planu miejscowego przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia do których ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, tworzenia nasadzeń i utrzymywania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3m w trefie ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia wynoszącej 6 m od osi linii. Przez obszar przebiega również napowietrzna linia elektroenergetyczna najwyższych napięć 400 kV dla której ustala się strefie ochronną wynoszącą 30 m od osi linii w której obowiązuje zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej pod linią i w odległości 7m od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego (w świetle koron). Lokalizacja obiektów budowlanych w strefie ochronnej on napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć 400 kV uwzględniają wymogi określone w przepisach odrębnych.

3.5. Stosunki wodne

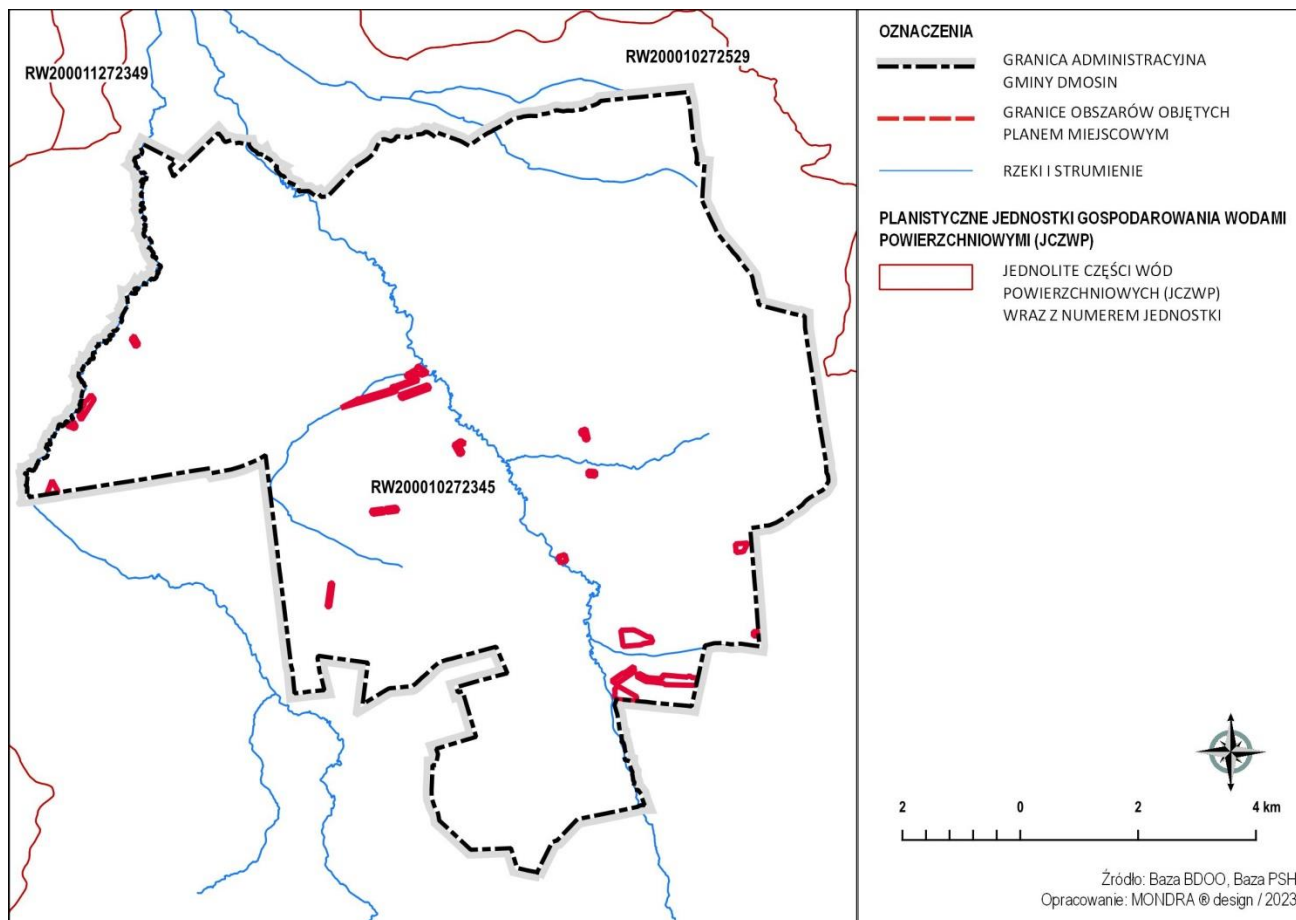
3.5.1. Wody powierzchniowe

W granicach obszarów objętych planem miejscowym jedynie na załączniku graficznym nr 1 i 2 występują wody powierzchniowe – rowy.

Na pozostałych obszarach objętych planem nie występują powierzchniowe elementy hydrologiczne.

3.5.2. Jednolite części wód powierzchniowych

Ze względów funkcjonalnych, dla potrzeb planistycznych, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, na terenie kraju zostały wydzielone obszary jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP). Gmina Dmosin jest położona w zasięgu jednostki: RW200010272345, Mroga do Mrożycy. JCWP posiada umiarkowany stan ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego, ogólny stan wód został określony jako zły.

Ryc. 3. Zasięg jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

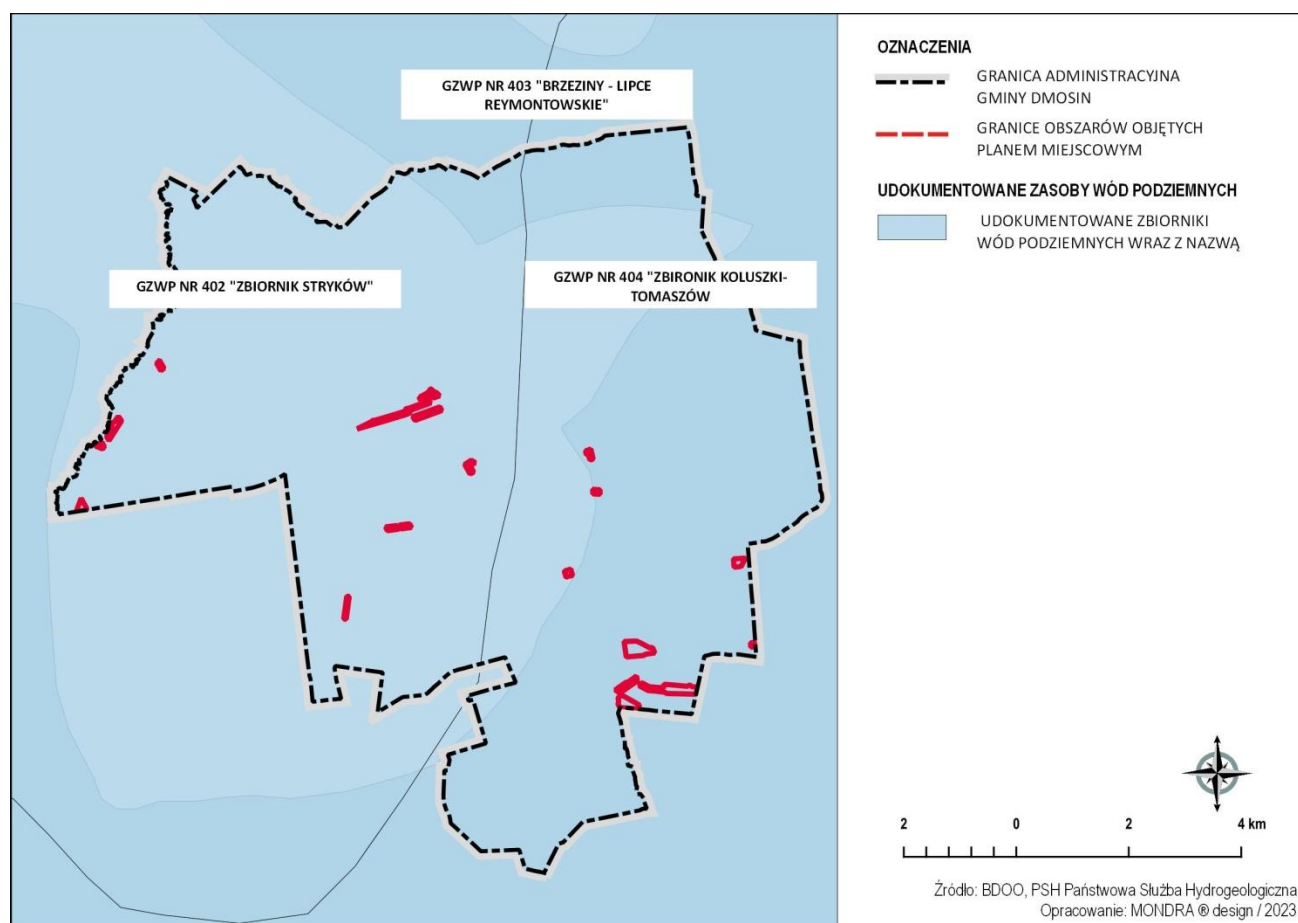
Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.5.3. Zasoby wód podziemnych

Według „Strategii ochrony głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce” opracowanej w Instytucie Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej AGH-Kraków w 1990 r. pod redakcją prof. A.S. Kleczkowskiego oraz ww. AHP, obszar opracowania położony jest w zasięgu trzech udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 404 „Koluszki – Tomaszów”, 403 „Brzeziny – Lipce Reymontowskie” oraz 402 „Zbiornik Stryków”

GZWP nr 404 (Zbiornik Koluszki–Tomaszów) - występują tu wody o charakterze szczelinowo krasowym związane z utworami jury górnej (J3). Powierzchnia zbiornika wynosi 1109 km², a jego zasoby dyspozycyjne

szacuje się na poziomie 350 tys. m³/d. Średni moduł zasobów odnawialnych wynosi 360 m³/d·km². Okolice Tomaszowa Mazowieckiego są położone w strefie brzeżnej zbiornika, a głębokości ujęć w tym rejonie wynoszą od kilkudziesięciu do 200 m. GZWP nr 404 Koluszki-Tomaszów został udokumentowany w 2013 r. Dokumentacją hydrogeologiczną określającą warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 404 Koluszki-Tomaszów. Wrażliwość na zanieczyszczenia jurajskiego poziomu wodonośnego na obszarze zbiornika względnie można określić na niską, ponieważ 80,7% powierzchni zostało zakwalifikowane jako tereny bardzo mało podatne na zanieczyszczenia (czas pionowego przesączenia się substancji do poziomu wodonośnego – wynosi powyżej 50 lat), ok. 10% jako średnio i mało podatne (25-50 lat), 6% na podatne (5-25 lat) i 3,6% jako bardzo podatne (poniżej 5 lat).

Ryc. 4. Zasięg głównych zbiorników wód podziemnych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

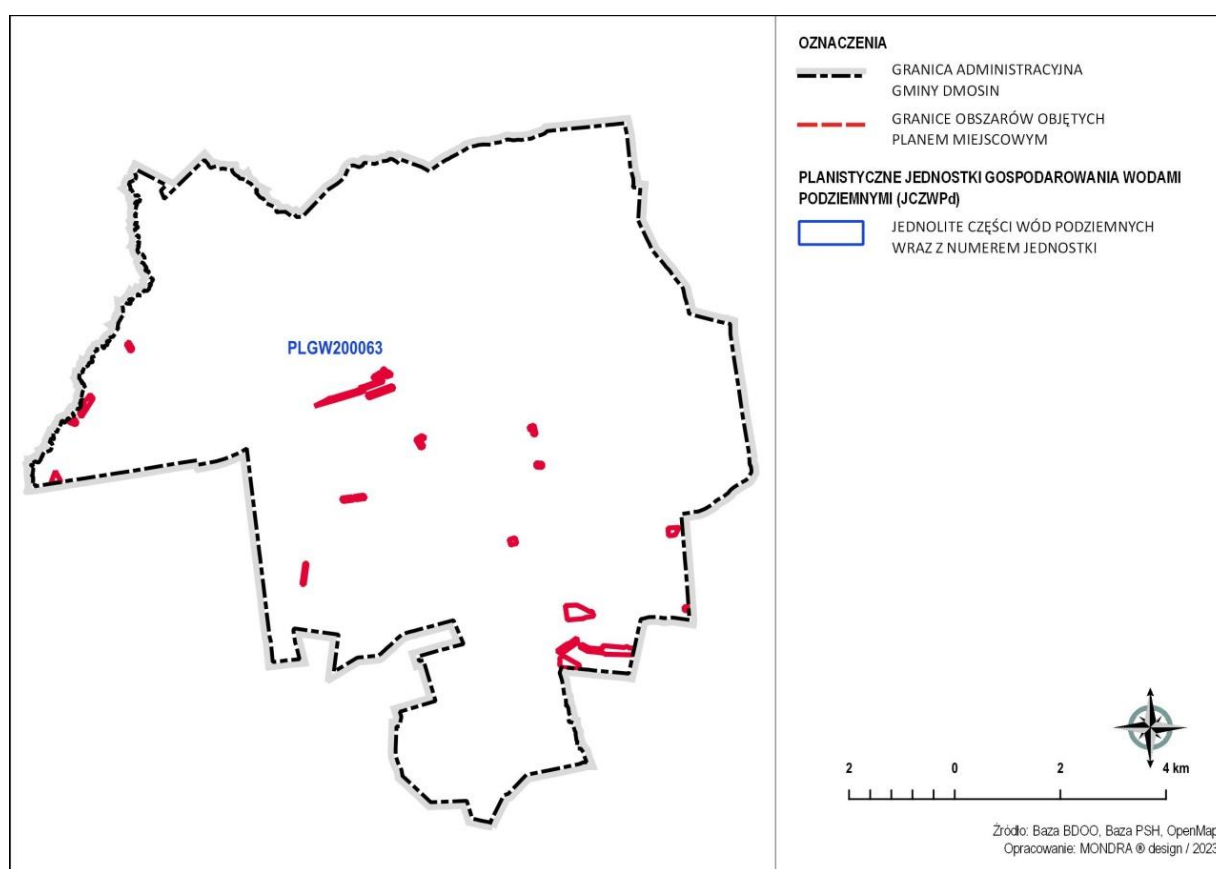
GZWP nr 403 (Zbiornik Brzeziny – Lipce Reymontowskie) – położony na obszarze wyniesienia utworów mezozoicznych w obrębie antyklinorium śródpolskiego w jego odcinku kutnowsko-rawskim. Powierzchnia zbiornika wynosi 726 km², a jego zasoby dyspozycyjne szacuje się na poziomie 32 tys. m³/d. Średni moduł zasobów odnawialnych wynosi 96,3 m³/d·km². Głębokość występowania poziomu wodonośnego wynosi od 2 do 70 m. Na obszarze GZWP nr 403 aktualny pobór wody nie przekracza oszacowanej wielkości zasobów dyspozycyjnych. Aktualny stopień wykorzystania dostępnych zasobów można szacować na blisko 20 %. Pod względem chemizmu, wody charakteryzują się dość dobrą jakością. W części zbiornika gdzie nie ma on izolacji od powierzchni można zaobserwować większą kwasowość wód oraz podwyższone stężenia siarczanów, chlorków i związków azotu. Obszary chronione (362,7 km²) zajmują ponad połowę powierzchni zbiornika.

Wydzielono 2 typy obszarów chronionych. Obszar A (pow. 248,3 km²) obejmuje tereny bardzo podatne (poniżej 5 lat), oraz obszar n (pow. 114,4 km²) który obejmuje tereny podatne (5-25 lat).

GZWP nr 402 „Zbiornik Stryków” – górnajurajski, szczelinowo-krasowy, obejmuje zachodnią część gminy (granica przebiega przez środek gminy z północy na południe); szacunkowe zasoby tego zbiornika wynoszą 90 tys. m³/d, przy module 4,01 dm³/s/km² i przy średniej głębokości ujęć rzędu 200 m p.p.t.; zbiornik zawiera wody bardzo czyste (klasa Ia), czyste (klasa Ib) i bardzo nieznacznie zanieczyszczone (klasa Ic).

3.5.4. Jednolite części wód podziemnych

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej obszarami odniesienia w zarządzaniu zasobami wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). W nawiązaniu do powyższego podziału, gmina Dmosin jest zlokalizowana w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 63.

Ryc. 5. Zasięg jednolitych części wód podziemnych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Struktura JCWPd 63 jest złożona z siedmiu poziomów wodonośnych rozdzielonych utworami słabo przepuszczalnymi lub lokalnie pozostającymi w więzi hydraulicznej. Cztery poziomy wydzielone w dwóch piętrach mezozoicznych wchodzących w skład trzech niezależnych struktur geologicznych (dwa poziomy kredowe występują niezależnie w dwu odrębnych strukturach: niecce mazowieckiej i niecce łódzkiej) nie nakładają się na siebie, w danym punkcie występują co najwyżej dwa poziomy danego piętra mezozoicznego. Każdy z poziomów kenozoicznych charakteryzuje się nieco innym układem stref zasilania i drenażu, w poziomach mezozoicznych układ ten jest zbliżony.

Obszar JCWPd 63 nie stanowi obiektu zamkniętego w sensie hydrogeologicznym. Wody poziomów mezozoicznych dopływają lateralnie spoza obszaru jednostki i odpływają poza jej obszar.

Poziom przypowierzchniowy Q1 jest praktycznie nie izolowany od powierzchni terenu, co umożliwia jego infiltracyjne zasilanie. Strefy zasilania są związane z lokalnymi działami wód powierzchniowych, natomiast wody podziemne są drenowane przez wszystkie ciekły powierzchniowe. System krążenia wód poziomu przypowierzchniowego ma charakter wybitnie lokalny.

Poziom wodonośny Q2 na przeważającej części obszaru jest izolowany od powierzchni terenu pakietem glin zwałowych. Jego zasilanie odbywa się na drodze przesączania się wód z poziomu Q1 lub z powierzchni terenu przez utwory słabo przepuszczalne. Możliwe jest również zasilanie przez okna hydrogeologiczne z poziomu Q1. Lokalnie, w dolinach rzecznych, istnieje bezpośredni kontakt hydrauliczny poziomów Q1 i Q2 co ułatwia zasilanie, a zatem odnawianie zasobów poziomu Q2. Jego bazą drenażową jest przede wszystkim Bzura oraz dolne odcinki jej głównych dopływów: Ochni, Moszczenicy, Słudwi, Mrogi i Rawki. Poziom Q2 jest strefowo w bezpośrednim kontakcie z poziomem mioceńskim (M) lub poziomami mezozoicznymi.

Poziom wodonośny mioceński M (sporadycznie mioceńsko-oligoceniński) jest izolowany od powierzchni terenu miąższą serią utworów czwartorzędowych, w których profilu przeważają gliny zwałowe. Jego zasilanie zachodzi na drodze przesączania się wód przez utwory słaboprzepuszczalne oraz przez okna hydrogeologiczne z poziomu Q2. Lokalnie ma on bezpośredni kontakt hydrauliczny z poziomem Q2 lub poziomami mezozoicznymi. Poziom ten, gdy występuje w dolinie Bzury i dolnych odcinków jej dopływów drenowany jest przez te rzeki pośrednio, przez utwory czwartorzędowe, na przeważającym obszarze zasila jednak niżej leżące poziomy mezozoiczne lub lateralnie, w strefie tranzytu (przejściowej), poziom Q2.

Poziomy mezozoiczne (K2, K1, J3, J2) w miejscach swego występowania są całkowicie izolowane od powierzchni terenu. Ich zasilanie zachodzi na drodze przesączania się wód przez utwory słabo przepuszczalne w utworach czwartorzędowych lub lokalnie mioceńskich, zaś wody podziemne są przypuszczalnie drenowane pośrednio, przez utwory kenozoiczne, przez Bzurę i dolne odcinki jej dopływów. Na granicach jednostki (wododział Bzury) ma zapewne miejsce nieudokumentowany badaniami dopływ i odpływ wód podziemnych do innych jednostek. Poziom J3 jest intensywnie eksploatowany w rejonie Kutna, a poziomy kredowe w rejonie Łodzi. Poziomy mezozoiczne pozostają lokalnie w bezpośrednim kontakcie hydraulicznym z poziomem mioceńskim lub Q2.

Stan ilościowy i jakościowy został określony jako dobry, ogólna ocena stanu JCWPd - dobry, ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrażona.

3.6. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary zagrożenia suszą

Ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego stanowią podstawę dla racjonalnego planowania przestrzennego na obszarach zagrożonych powodzią, a tym samym dla ograniczania negatywnych skutków powodzi.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią są to obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% oraz obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10%, obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wyso-

kim brzegiem, w którym wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, stanowiące działki ewidencyjne oraz pas techniczny, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Obszary objęte projektem planu miejscowego (załącznik nr 1, 9) są położone w obszarach szczególnie zagrożenia powodzią.

Susza jest zjawiskiem ciągłym o zasięgu regionalnym i oznacza dostępność wody poniżej średniej w określonych warunkach naturalnych. Suszą nazywa się nie tylko zjawiska ekstremalne, ale wszystkie, które występują w warunkach mniejszej dostępności wody dla danego regionu. Susza jest również naturalnym zagrożeniem o charakterze regionalnym, wywołanym głównie niedoborem opadu w połączeniu z innymi sprzyjającymi czynnikami (*Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej PIB*). Obszar gminy Dmosin nie stanowi obszaru zagrożonego suszą w skali krajowej, jednak ze względu na zmiany klimatyczne, wszelkie działania w zakresie zagospodarowania przestrzennego powinny uwzględniać (w zakresie swojej właściwości) konieczność retencjonowania wód oraz racjonalne zagospodarowanie zasobów wodnych.

3.7. Różnorodność biologiczna i powiązania ekologiczne

3.7.1. System przyrodniczy, fauna i flora

Obszar gminy położony jest w strefie pogranicza różnych regionów geobotanicznych, co może wskazywać na zróżnicowanie naturalnej roślinności potencjalnej tego obszaru. Szata roślinna jest najbardziej zniekształconym elementem przyrodniczym analizowanego obszaru. 100% powierzchni stanowi roślinność o charakterze antropogenicznym, związana z działalnością rolniczą, zbiorowiskami segetalnymi, ruderalnymi, przydomowymi ogródkami, poboczami dróg itp. Nie stwierdzono tu występowania gatunków chronionych, rzadkich w skali kraju czy lokalnie. Uprawa zbóż, stanowi większość całkowitej powierzchni obszaru, pozostała część to zieleń związana z obszarami zabudowań oraz poboczami dróg. Faunę reprezentują typowe gatunki związane z uprawami zbóż oraz związane z obecnością człowieka. Wśród ptaków wymienić można skowronka, trznadla, potrzescza, kopciuszka. Do gatunków ptaków korzystających z tego obszaru jako miejsce żerowania można zaliczyć myszołowa, pustułkę. Wśród ssaków wymienić można mysz domową, polną, badylarkę, ryjówkę aksamitną. Podsumowując zarówno szata roślinna jak i fauna omawianego obszaru niczym nie wyróżnia się na tle okolicy czy regionu. Ze względu na wielkość powierzchni oraz bliskość ruchliwej drogi obszar ten można uznać za bardzo ubogi pod względem fauny jak i flory.

3.7.2. Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne

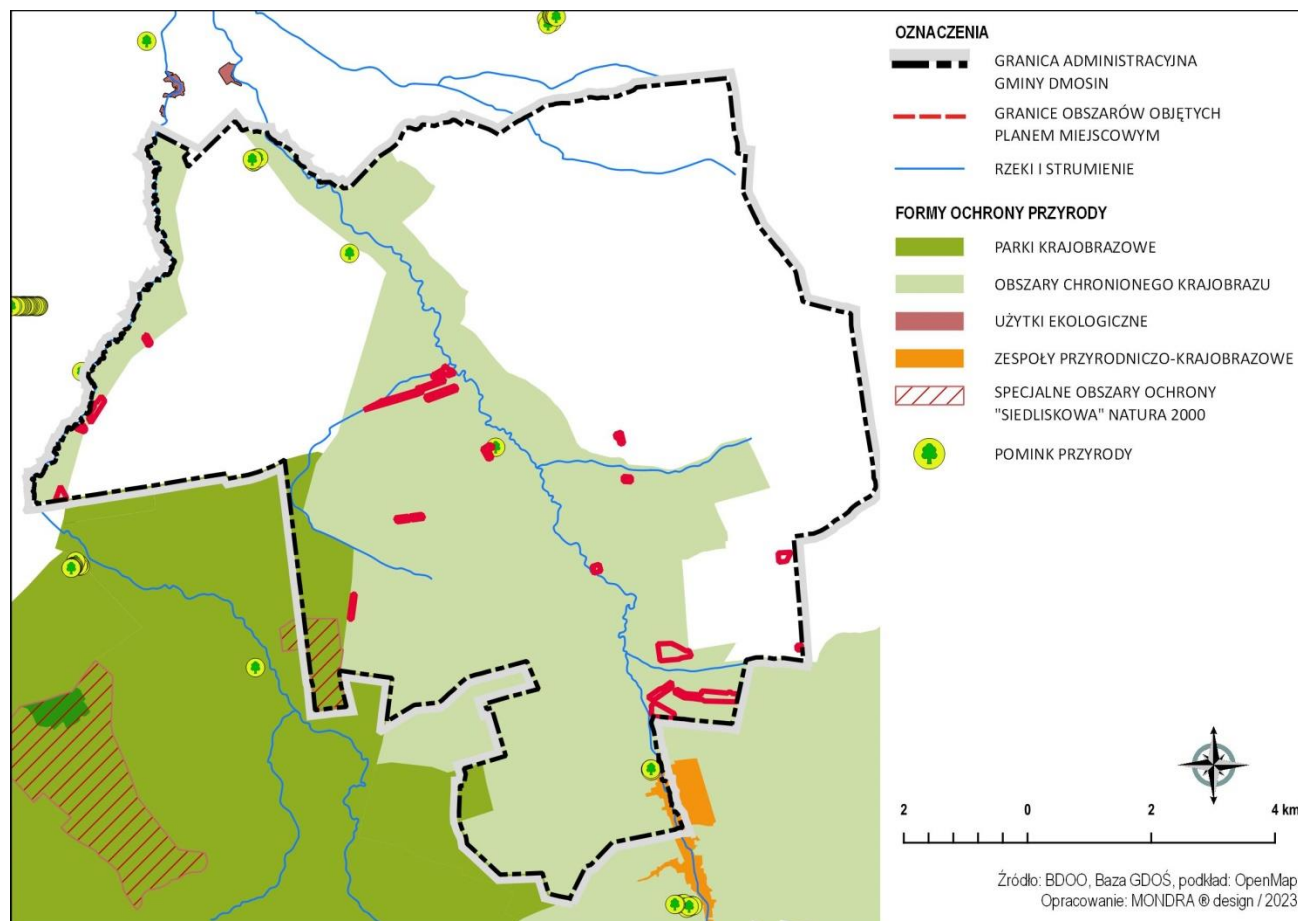
Większość obszarów objętych planem położonych jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Mrogi i Mrożycy.

Obszar Chronionego Krajobrazu Mrogi i Mrożycy – zajmuje powierzchnię ponad 16 tys. ha położony jest w południowo zachodniej części województwa łódzkiego, obejmuje źródłiskowe i górne partie dolin rzecznych wraz z przyległymi terenami rolno-leśnymi. Cały obszar należy do mezoregionu Wyżyny Łódzkiej i charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą. Strome zbacza dolin, dolinki boczne, parowy i niecki pokryte są częściowo lasami. Na tym terenie występuje cały szereg pomników przyrody. Stanowią je okazałe drzewa – dęby szypułkowe i lipy drobnolistne oraz głązy narzutowe. W szacie roślinnej dominują łąki z niewielkimi fragmentami lasów łęgowych.

Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska: *z dnia 6 października 2014 r. w spra-*

wie ochrony gatunkowej zwierząt, z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów.

W obszarze opracowania są zlokalizowane obszary objęte ww. ochroną prawną (niezinwentaryzowane), jednak nie można wykluczyć ich występowania.

Ryc. 6. System obszarów objętych formami ochrony przyrody w odniesieniu do granic administracyjnych gminy Dmosin i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

W obszarze objętym planem nie występują obszary lub obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ani obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. Projekt planu ustala strefę ochrony konserwatorskiej od stanowiska archeologicznego zlokalizowanego poza obszarem objętym planem w której nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonywaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego w której obowiązuje:

- zakaz lokalizacji obiektów budowlanych wyższych niż 10 metrów;
- zakaz lokalizacji nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia oraz słupowych stacji transformatorowych.

3.9. Odporność środowiska na degradację oraz zdolność do regeneracji

Termin odporność środowiska został wprowadzony do badań nad środowiskiem przyrodniczym wraz z teorią systemów, dlatego też definicje odporności środowiska przedstawiane są w ujęciu systemowym i w pierwotnym rozumieniu odnoszą się do ekosystemu. Na poziomie ogólnym środowisko charakteryzuje jego stabilność, która definiowane jest przez „trwałość systemu w warunkach niezmiennego otoczenia oraz zdolność do powrotu do stanu oryginalnego po zakończeniu oddziaływania zakłócających czynników zewnętrznych”. Odporność środowiska na degradację to progowa wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia. Poniżej w formie tabelarycznej przedstawiono ocenę odporności na degradację i zdolności do regeneracji poszczególnych komponentów środowiska w zakresie możliwych oddziaływań w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Tab. 1. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji wybranych komponentów środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania	Odporność na degradację	Zdolność do regeneracji
Powietrze atmosferyczne	- zmiana parametrów jakościowych	umiarkowana - łatwość absorpcji zanieczyszczeń,	wysoka - niewielka ilość skupisk zanieczyszczeń, - dogodne położenie mikroklimatyczne
Klimat akustyczny	- natężenie pola	wysoka - bliskie sąsiedztwo roślinności (tereny rolnicze), elementów terenowych ograniczających oddziaływanie części terenów w sąsiedztwie emitorów hałasu - droga wojewódzka	wysoka - niewielka ilość emitorów zakłóceń - presja kończy się wraz z ustaniem źródła zanieczyszczenia
Wody podziemne	- zanieczyszczenie zwierciadła wód podziemnych, - zanieczyszczenie użytkowego poziomu wodonośnego w obszarze GZWP	umiarkowana - brak izolacji warstw poziomów wodonośnych, zasilanie poziomu wodonośnego wodami opadowymi poprzez infiltrację powierzchniową	wysoka - wysoka możliwość zasilania i wymiany wody - dobry stan zasobów wód podziemnych nie wymagający nadzwyczajnych działań ochronnych
Powierzchnia ziemi	- zanieczyszczenie substancjami obcymi - degradacja mechaniczna i chemiczna profilu glebowego	umiarkowana - podłoże przepuszczalne - położenie w terenach przekształconych i w trakcie przekształceń budowlanych	umiarkowana - brak znaczących emitorów zanieczyszczeń - długi czas rozkładu mikrobiologicznego niektórych substancji
Bioróżnorodność	- ilościowa i jakościowa degradacja siedlisk	wysoka - siedliska odporne na czynniki antropopresji, w tym zbiorowiska synantropijne towarzyszące zabudowie	wysoka - dalsza ekspansja gatunków o niskich poziomach tolerancji środowiskowej (zieleni urządzonej towarzyszącej obiektom budowlanym)

Źródło: opracowanie własne na podstawie analizy stanu środowiska.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji, czyli jego powrotu do stanu zbliżonego do tego, jaki występował przed wystąpieniem presji na środowisko, umożliwia określenie komponentów odpornych oraz mało odpornych, wymagających działań ochronnych lub naprawczych. Tereny objęte projektem są położone w obszarze charakteryzującym się umiarkowaną i wysoką odpornością i zdolnością do regeneracji poszczególnych elementów środowiska, nie wymagają one nadzwyczajnych działań ochronnych lub naprawczych:

- powietrze atmosferyczne, nie będące pod wpływem znaczących lokalnych emitorów zanieczyszczeń,
- klimat akustyczny, niebędący pod wpływem znaczących zakłóceń, ograniczonych do hałasu komunikacyjnego emitowanego z dróg publicznych.
- powierzchnia ziemi stanowiąca w większości tereny rolnicze oraz tereny zabudowane
- wody podziemne, o dobrym jakościowym i ilościowym stanie, zakwalifikowane jako tereny bardzo mało podatne na zanieczyszczenia.

Niską odpornością na degradację odznacza się w powietrze atmosferyczne, łatwo absorbujące zanieczyszczenia jednak ze względu na położenie terenów w obszarze o niewielkim zanieczyszczeniu, ilości potencjalnych źródeł zanieczyszczeń oraz ze względu na położenie w obszarze o dogodnych warunkach topoklimatycznych, ocenia się odporność komponentu jako umiarkowaną a jego zdolność do regeneracji na poziomie wysokim. Powierzchnia ziemi, która teoretycznie stanowi komponent o niskiej odporności na degradację (przepuszczalne podłoże), ze względu na położenie w strefie zabudowy stanowi ona komponent podlegający ciągłym przeobrażeniom, co warunkuje jej umiarkowaną odporność oraz zdolność do regeneracji. Wody podziemne charakteryzują się umiarkowaną odpornością na degradację, ze względu na ich związek z powierzchnią ziemi (zasilanie poprzez infiltrację powierzchniową), co jednocześnie warunkuje ich wysoką zdolność do regeneracji, ponieważ charakteryzują się wysoką możliwością zasilania i wymiany wody.

4. IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY

Obszar objęty projektem nie należy do wymagających konkretnych interwencji na rzecz poprawy jakości środowiska, nie dotyczy terenów zdegradowanych lub zagrożonych oddziaływaniem pochodzenia naturalnego, nie znajduje się pod wpływem znaczących emitorów zanieczyszczeń. Obszar objęty projektem dotyczy terenów w większości zabudowanych gminy Dmosin, a więc środowiska podlegającego przekształceniom przez człowieka. W obszarach zainwestowania jednostek osadniczych głównymi problemami ochrony środowiska są gospodarka wodno-kanalizacyjna i gospodarka odpadami, jakość powietrza atmosferycznego. Niezależnie od powyższego, uwzględniając analizę stanu zagospodarowania obszaru oraz wytyczne opracowania ekofizjograficznego obszaru objętego projektem oraz innych dokumentów powiązanych z ocenianym dokumentem, można wskazać poniższe problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

- przebudowa oraz użytkowanie ciągów komunikacyjnych w sposób najbardziej zrównoważony, z uwzględnieniem współczesnych wymogów środowiskowych,
- modernizacja i rozbudowa gospodarki wodno-ściekowej w sposób najbardziej efektywny, zarówno gospodarczo, jak i środowiskowo.

5. ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu dotyczą analizy tzw. „opcji zerowej” – określenia zmian środowiska w przypadku braku realizacji planowanych działań. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska, w tym dobór metod prognozowania tych zmian, jest uwarunkowana podstawowymi funkcjami, jakie są przypisane danemu dokumentowi w obowiązującym systemie prawnym. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustala przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania, w tym zabudowy. W obszarze oceny obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu miejscowe, w odniesieniu do obowiązującego aktu prawa miejscowego, uwzględnia stan istniejący, jak i potrzeby i możliwości rozwoju gminy. Projekt planu miejscowego, w ramach ustaleń szczegółowych, określa warunki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów: zasady lokalizacji

W przypadku nie przyjęcia analizowanego dokumentu zagospodarowanie i użytkowanie terenów i związane z tym przekształcenia środowiska, będą realizowane w oparciu o obowiązujące ustalenia planistyczne. Środowisko przyrodnicze obszaru przy drodze wojewódzkiej będzie przekształcać się w kierunku budowlanym, roślinność zostanie przekształcona w kierunku zieleni urządzonej. Występować będą podstawowe czynniki antropopresji związane z budownictwem oddziałujące bezpośrednio na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi oraz pośrednio i w sposób skumulowany na wody podziemne, w sposób trwały przekształcając krajobraz nieużytków w kierunku terenów zabudowy.

Tab. 2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu

Lp.	Komponent środowiska	Potencjalne zmiany stanu środowiska
1	Bioróżnorodność, miejscowa fauna i flora	Brak większych zmian stanu środowiska.
2	Powietrze i klimat	Brak większych zmian stanu środowiska.
3	Powierzchnia ziemi	Brak większych zmian stanu środowiska.
4	Wody powierzchniowe i podziemne	Brak większych zmian stanu środowiska.
5	Zasoby naturalne	-
6	Ludzie i ich mienie	Brak większych zmian stanu środowiska.
7	Zabytki	-
8	Krajobraz	Brak większych zmian stanu środowiska.

6. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODDZIAŁYWANIAM I NA TE ELEMENTY

6.1. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko

Przeprowadzając analizę możliwych znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska, uwzględniając elementy i zasoby środowiska przyrodniczego, jak i warunki życia i bezpieczeństwa ludzi oraz wpływ na zabytki. W ocenie został określony charakter oddziaływania (pozytywne i negatywne), następnie rodzaj oddziaływania, wynikający z prognozowanych relacji ustaleń projektu ze środowiskiem, siła oddziaływania, określająca stopień odwracalności zmian w środowisku oraz horyzont czasowy oddziaływania. Wyniki prognozy zostały zamieszczone w macierzy skutków środowiskowych, opatrzonej komentarzem w odniesieniu do poszczególnych zasobów i elementów środowiska. Na końcowym etapie została określona skala oraz wielkość oddziaływań.

Tab. 3. Macierz skutków środowiskowych ustaleń projektowanego dokumentu

Lp.	Przestrzenne skutki ustaleń projektowanego dokumentu (w tym oddziaływania skumulowane)	Charakter oddziaływania	Występowanie oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska							
			Różnorodność biologiczna	Powietrze i klimat	Powierzchnia ziemi	Wody powierzchniowe i podziemne	Zasoby naturalne	Ludzie i ich mienie	Zabytki	Krajobraz
1	Przeznaczenie terenów pod zabudowę	P	-	-	-	-	-	X	-	-
		N	-	-	-	-	-	-	-	-
		Z	X	X	X	X	X	-	-	-

Oznaczenia użyte w tabeli:

X	potencjalne występowanie oddziaływań
-	brak prognozowanych oddziaływań
P	oddziaływanie pozytywne
N	oddziaływanie negatywne
Z	oddziaływanie zmienne (pozytywne i negatywne) lub trudne do określenia na danym etapie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza potencjalnych oddziaływań na środowisko stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewidziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem terenów biologicznie czynnych.

Tab. 4. Prognozowane oddziaływania ustaleń projektu dokumentu, z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych

Lp.	Przewidywane oddziaływania na środowisko wg komponentów	Rodzaj, typ oddziaływań	Wielkość oddziaływań
1	Bioróżnorodność		
	- ochrona flory i fauny siedlisk rolniczych, pełniących funkcje ekologiczne w skali lokalnej	B, P, SK ŚT, DT, S	+2
2	Klimat i powietrze		
	- miejscowy wzrost zanieczyszczeń i zakłóceń powietrza związany z prowadzeniem robót budowlanych, ruchem komunikacyjnym (emisje, pylenie, hałas) na etapie inwestycyjnym, jak i użytkowym terenów	B, P, S KT, ŚT, DT, C, S	-1
3	Powierzchnia ziemi (ukształtowanie terenów, gleby, stosunki gruntowo-wodne)		
	- ochrona właściwości fizyczno-chemicznych środowiska gruntowo-wodnego poprzez ograniczenie negatywnych czynników antropogenicznych	B, P DT, S	+2
4	Wody powierzchniowe i podziemne		
	- osiągnięcie celów środowiskowych jakości wód podziemnych w zasięgu JCZWPd oraz zbiorników wód podziemnych poprzez ograniczenie infiltracji zanieczyszczeń antropogenicznych zasobów wodnych	P, W, SK DT, S	+1
5	Zasoby naturalne		
	- zachowanie zasobów rolniczych w wyniku jej ochrony przed zmianą sposobu użytkowania na cele nie rolnicze	B DT, S	+1
6	Ludzie i ich mienie		
	- zapewnienie standardów bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i życia ludzi	P, SK DT, ŚT, S	+1
7	Dziedzictwo kulturowe i zabytki		
	-	-	-
8	Krajobraz		
	- -	-	-
Oznaczenia użyte w tabeli:			
Charakter oddziaływania:		P – pozytywne, N – negatywne, Z – zmienne	
Rodzaj oddziaływania:		B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne, SK – skumulowane	
Siła oddziaływania:		C – chwilowe, S – stałe	
Horyzont czasowy:		KT – krótkoterminowe, ŚT - średnioterminowe DT – długoterminowe	
Ocena wielkości oddziaływań o różnych charakterze w jednostce odniesienia			
pozytywne	negatywne	zmienne	Ocena
-	-	0	pomijalnie słaba, trudna do określenia
+1	-1	-	słaba, średnia
+2	-2	-	średnia, wysoka
+3	-3	-	wysoka

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Informacje zawarte w macierzy skutków środowiskowych wynikają ze zmian funkcjonalno-przestrzennych przewidzianych w projekcie planu miejscowego. Zmiany te stanowią potencjalne źródło czynników antropopresji, generujących skutki środowiskowe. W odniesieniu do analizowanego dokumentu nie stwierdzono wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań charakteryzujących się wielkością i skalą wymagającą wprowadzenia rozwiązań alternatywnych do tych wskazanych w analizowanym dokumencie

i/lub dodatkowych działań minimalizującym negatywne oddziaływania: ochronnych czy rekompensacyjnych strat w środowisku.

Skala i wielkość prognozowanych oddziaływań

Analiza prognozowanych skutków środowiskowych – oddziaływań na poszczególne elementy środowiska i ich wzajemnych powiązań wykazała, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego charakteryzuje się niewielkim negatywnym oddziaływaniem na środowisko, przy występowaniu oddziaływań pozytywnych, w tym ochronnych. Niezależnie od powyższego, wszelka działalność ludzka w środowisku charakteryzuje się wystąpieniem negatywnych oddziaływań czynników antropopresji. Przewidziane w planie miejscowym przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania i zabudowy są związane z określoną grupą możliwych do wystąpienia czynników antropopresji. Analiza projektowanego dokumentu oraz zmian stanu środowiska w przypadku jego nieprzyjęcia wykazała, że przyjęcie analizowanego dokumentu nie zmieni skutków środowiskowych, wynikających z obowiązującego planu miejscowego. Jednocześnie nie wskazuje się konieczności zmian przyjętych rozwiązań planistycznych, ze względu na ich wpływ na środowisko.

Skala prognozowanych oddziaływań zależy wielkości oddziaływań, rozumianej jako zasięg występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych w skali lokalnej, regionalnej lub ważnych w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. Ponadto ustalenia danego projektu mogą charakteryzować się oddziaływaniem transgranicznym. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego gminy i nie obejmuje elementów ważnych ze względu na konieczność zachowania równowagi systemu przyrodniczego gminy, elementów środowiska oraz powiązań między tymi elementami o znaczeniu regionalnym czy krajowym. Wskazane oddziaływania dotyczą komponentów środowiska w obszarze objętym projektem, o miejscowej skali powiązań. Wszystkie ustalenia projektu charakteryzują się ograniczonym terytorialnie oddziaływaniem na środowisko – skala lokalna. Jednostką odniesienia tych powiązań stanowi gmina oraz jednostki planistyczne gospodarowania zasobami znajdujące się w jej granicach. Skutki prognozowanych oddziaływań będą dotyczyć obszaru opracowania a powiązania tych oddziaływań będą mieć wymiar lokalny.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie przyczyni się do powstania nowych zagrożeń dla środowiska – znaczących negatywnych oddziaływań. Wielkość mogących wystąpić negatywnych oddziaływań jest pomijalnie niska średnia. Prawidłowa realizacja ustaleń planistycznych będzie mieć charakter pozytywny, ponieważ działania pro środowiskowe są bezpośrednio zawarte w analizowanych dokumencie, zarówno w odniesieniu do ochrony środowiska przyrodniczego, jak i kształtowania warunków życia i bezpieczeństwa ludzi.

Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko – podsumowanie

Reasumując, realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko - realizacja ustaleń projektu nie spowoduje:

- ryzyka negatywnego oddziaływania na obszary, tereny lub obiekty prawnie chronione, w tym na przedmiot i integralność obszarów Natura 2000 oraz gatunki i siedliska o znaczeniu priorytetowym;
- naruszenia standardów jakości środowiska;
- uszczuplenia zasobów naturalnych, w tym wód powierzchniowych i podziemnych;
- szkód w środowisku, wymagających działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

Skala oddziaływań zmian funkcjonalno-przestrzennych będzie mieć wyłącznie lokalny charakter a wielkość oddziaływań będzie pomijalnie niska, niska.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami;

2) uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;

3) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;

4) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;

5) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;

5a) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom;

6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określa się także sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje program racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, zapewnia kompleksowe rozwiązania zabudowy, uwzględnia konieczność ochrony elementów środowiska, pozwala na zachowanie równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia. Ustalenia planistyczne, z punktu widzenia środowiskowego, są poprawne i nie wymagają ustalenia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w analizowanym dokumencie oraz uzupełnienia o dodatkowe działania ochronne, naprawcze lub rekompensacyjne.

6.2. Gospodarka zasobami

Projektowany plan miejscowy dotyczy w większości terenów przeznaczonych na cele budowlane, w związku z powyższym realizacja jego ustaleń nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych w ogólnej strukturze zabudowy. Realizacja wskazanego przeznaczenia terenów nie będzie wiązać się ze wzrostem eksploatacji zasobów wód podziemnych na cele komunalne.

6.3. Ochrona powietrza i klimatu

6.3.1. Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych

Na klimat oraz jakość jego powietrza w gminie wpływają zarówno czynniki geograficzno-przyrodnicze (w szczególności położenie w odniesieniu do głównych form ukształtowania terenu), jak i antropogeniczne. Ważniejsze czynniki antropogeniczne stanowią przekształcenia powierzchni naturalnych, rodzaje, intensywność i wysokość zabudowy, emisje zanieczyszczeń (pyłowych i gazowych), ciepła i pary wodnej. Większy wpływ ma zabudowa zwarta i wysoka, a mniejszy niska i rozproszona, w zależności od panujących stosunków hydrologicznych oraz glebowych. Na modyfikację lokalnego klimatu może mieć wpływ wysokość planowanej zabudowy, jej zagęszczenie, sposoby rozmieszczenia brył budynków oraz ich charakter. Realizacja zabudowy przewidzianej w projekcie wg przyjętych parametrów i gabarytów nie będzie generować zmian, które w sposób znaczący mogłyby wpłynąć na lokalne warunki klimatyczne. Zarówno charakter, intensywność oraz wysokość dopuszczonych do realizacji budynków nie wpłynie na zmianę panujących warunków mikroklimatycznych.

Jednym z podstawowych czynników decydującym o jakości środowiska, a tym samym w znacznym stopniu oddziałującym na jakość życia, jest stan czystości powietrza. We wszelkiego rodzaju procesach technologicznych oraz działalności usługowej są stosowane surowce i materiały, które zawierają m.in. substancje niebezpieczne dla ludzi i środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza mogą oddziaływać negatywnie na zdrowie człowieka i innych organizmów żywych. Pyły emitowane do środowiska powodują negatywne skutki środowiskowe, a stopień ich szkodliwości zależy od składu chemicznego i mineralogicznego oraz ich rozmiaru – od neutralnego po toksyczny.

Do głównych emitatorów zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego w gminie, należy emisja niska z lokalnych palenisk oraz emisja z ciągów komunikacyjnych o różnym natężeniu ruchu. Wzrost terenów budowlanych wiąże się zatem ze wzrostem antropopresji na stan powietrza oraz możliwości realizacji jego celów ochronnych. Powyższe stanowi oddziaływanie skumulowane z innymi decyzjami w zakresie gospodarki lokalnej a jego charakter, skala i wielkość jest niemożliwa do określenia na niniejszym etapie planistycznym. Samo oddziaływanie stanowi poza planistyczny skutek środowiskowy, a jego skala i zakres jest uzależniona od realizowanych sposobów ogrzewania budownictwa oraz sposobów pozyskiwania energii, które są uwarunkowane m.in. możliwościami realizacji „pro-środowiskowych” instalacji źródeł ciepła i energii.

Oceniany dokument stanowi ramy dla realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych, co stanowi pozytywne oddziaływanie na środowisko, w sposób skumulowany z innymi działaniami na poziomie realizacji inwestycji i użytkowania obiektów, w sposób pośredni i wtórny może oddziaływać na stan powietrza atmosferycznego oraz mikroklimat obszaru, efektywnie przyczyniając się do łagodzenia zmian klimatycznych i adaptacji do tych zmian.

Ponadto, w okresie prac inwestycyjnych wystąpi oddziaływanie związane z emisją zanieczyszczeń i zakłóceń komunikacyjnych powietrza z pracujących pojazdów i maszyn. Będzie to oddziaływanie krótkoterminowe, odwracalne i pomijalne w skali jego wpływu na ogólny stan powietrza i klimatu miejskiego, w tym klimatu akustycznego.

6.3.2. Klimat akustyczny

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu oddziaływania ponadnormatywnego hałasu przenikającego do środowiska – hałasu komunikacyjnego (drogowego). W obszarze objętym projektem znajduje się zabudowa o funkcji mieszkaniowej, produkcyjnej, usługowej która nie stanowi znaczącego źródła hałasu.

Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej:

- dla terenów oznaczonych symbolami literowymi RZM-MN, MN, MN-ML jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- dla terenów oznaczonych symbolami literowymi MN-U jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- dla terenów oznaczonych symbolami literowymi ML jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- dla terenów oznaczonych symbolami literowymi RZM oraz terenu 4RZ jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- dla istniejącej zabudowy na terenie 2P-PS-U do czasu jej wyburzenia jak dla zabudowy zagrodowej;

6.3.3. Pola elektromagnetyczne

Przez obszar planu przechodzi linia elektroenergetyczna średniego napięcia dla której ustalono strefę ochronną od linii elektroenergetycznej w której obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu. Ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznych wynoszącej 6m od osi linii. Przez obszar planu przechodzi również linia elektroenergetyczna najwyższych napięć 400kV dla której ustala się strefę ochronną wynoszącą 30 m od osi linii w której obowiązuje zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej pod linią i w odległości 7 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego. Lokalizacja obiektów budowlanych w strefie ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV powinna uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych.

6.4. Ochrona różnorodności biologicznej

Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne (ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów). W obszarze opracowania nie są zlokalizowane obszary objęte ww. ochroną prawną (niezinwentaryzowane), jednak nie można wykluczyć ich występowania.

Nie ustala się negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu miejscowego, ponieważ w projekcie nie wprowadzono zmian ustaleń planistycznych, których realizacja mogłaby mieć negatywny wpływ na florę i faunę, a w konsekwencji na bioróżnorodność gminy Dmosin. Negatywne oddziaływanie na środowisko związane z przekształceniem terenów otwartych na cele budowlane stanowi konsekwencję ustaleń obowiązujących planów miejscowych, nie zaś analizowanego projektu.

Zgodnie z *ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w Polsce* obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów. Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska :z *dnia 6*

października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów.

W obszarze objętym projektem nie wskazano stanowisk roślin, grzybów, zwierząt prawnie chronionych, ze względu na stopień przekształcenia terenów oraz położenie w strefie zabudowy wsi - prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest niewielkie.

Udział procentowy terenów biologicznie czynnych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Projekt planu ustala minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie 60%.

Projekt planu miejscowego przeznaczają teren 1U pod usługi co nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dmosin. Projekt planu ustala zakaz lokalizacji na całym obszarze planu przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie oddziaływać na środowisko.

Teren 2P-PS-U przeznaczony pod teren produkcji lub składów i magazynów lub usług zgodnie z dyspozycjami Studium. Teren jest częściowo zabudowany, występują na nim grunty zadrzewione/zalesione oraz grunty rolne. Na terenach zadrzewionych dominuje brzoza, olcha występują pojedyncze krzewy oraz trawy. Projekt planu ustala powierzchnię biologicznie czynną na poziomie 10%. Teren oznaczony symbolem 2P-PS-U zajmują powierzchnię ok. 2,23 ha z czego można założyć że ok. 0,22 ha gruntów nie zostanie przekształcone co pozwoli zachować fragmenty terenów zadrzewionych/zalesionych.

Ochrona łączności ekologicznej jest ważnym elementem w związku z rozproszeniem obszarów cennych przyrodniczo. Główną przyczyną jest rozwój infrastruktury komunikacyjnej oraz sieci osadniczej które stanowią nieprzekraczalną barierę dla przemieszczających się zwierząt. Skuteczną metodą ograniczenia negatywnego wpływu infrastruktury komunikacyjnej na szlaki migracyjne jest budowa przejść dla zwierząt. Przejścia dla zwierząt są obiektami o odpowiednich parametrach technicznych oraz zagospodarowaniu, umożliwiającymi zachowanie łączności ekologicznej pomiędzy rozdzielonymi fragmentami środowiska przez szlaki komunikacyjne.

Przejście dla zwierząt na autostradzie A2 odbywa się na terenach rzeki Mrożycy oddalone od terenu 2P-PS-U o ok. 350 m. Migracja oraz swobodne przemieszczanie się zwierząt odbywa się na terenach przyległych do rzeki Mrożycy oddalonych o ok. 300 m od zachodniej granicy terenu 2P-PS-U. Planowane zagospodarowanie nie będzie negatywnie oddziaływać na możliwość migracji zwierząt korzystających z przejścia na rzece Mrożycy. Obszary na zachód sąsiadujące z terenem 2P-PS-U to tereny rzeki Mrożycy, leśne, rolnicze oraz tereny rolnicze w granicach obniżen dolinnych. Dolina rzeki Mrożycy oraz sąsiadujące tereny tworzą naturalny korytarz ekologiczny umożliwiający migrację dla zwierząt. Po zachodniej stronie w odległości ok. 400 m od rzeki Mrożycy znajdują się tereny zabudowane oraz węzeł autostrady A2 co stanowi barierę dla bezpiecznej migracji zwierząt. Podsumowując teren 2P-PS-U nie będzie negatywnie oddziaływał na przemieszczanie się zwierząt. Migracja odbywa się w dolinie rzeki Mrożycy natomiast sąsiadujące tereny tworzą swoisty bufor dla bezpiecznego przemieszczania się zwierząt.

6.5. Gospodarka środowiskiem gruntowo-wodnym

Realizacja zabudowy wiąże się z ogólnym zmniejszaniem się powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów utwardzonych w ogólnej strukturze, co pośrednio wpływa na warunki infiltracji powierzchniowej i może częściowo skutkować zwiększeniem się spływu powierzchniowego. Jednocześnie na ostateczne warunki gruntowo-wodne terenów zabudowy będzie mieć wpływ przyjęta forma zagospodarowania działek, w tym

rozwiązania odprowadzania wód opadowych oraz lokalnej retencji wody. Prace budowlane są również związane z przekształcaniem profilu glebowego, zmianami fizyczno-chemicznymi gruntów prowadzącymi do kształtowania się gleb typowo antropogenicznych terenów zabudowanych. Rozwój zainwestowania wpływa na zwiększenie zapotrzebowania na systemy infrastruktury technicznej, w tym gospodarki odpadami. Wraz ze wzrostem zainwestowania terenów będzie wzrastać ilość produkowanych w obszarze odpadów, wymagających odbioru i utylizacji. Wydolność systemu gospodarki odpadami gwarantuje zmniejszenie zagrożenia wynikającego z zanieczyszczenia środowiska, w tym terenów sąsiednich, odpadami komunalnymi. Ze względu na znaczne przeznaczenie rolnicze oraz niewielki obszar w części zainwestowany znajdujący się przy drogach publicznych, wielkość tych oddziaływań będzie niska lub pomijalnie niska w skali gminy, w związku z powyższym, charakter tych oddziaływań jest też trudny do określenia na etapie niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko.

Działalność budowlana zawsze jest związana z możliwością awarii sprzętu budowlanego, co powoduje ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi. Ryzyko wystąpienia awarii jest jednak niewielkie, a przy zachowaniu odpowiednich środków zapobiegawczych z praktycznego punktu widzenia, można je całkowicie wykluczyć.

W obszarze analizy występują grunty rolnicze, zieleni oraz zabudowane. Ustalenia planistyczne nie zmieniają sposobu użytkowania gleb, których charakter pozostanie antropogeniczny.

Obszary objęte planem znajdują się poza obszarami wpisanymi do wykazu potencjalnych historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi oraz poza obszarami wpisanymi do rejestru historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi.

6.6. Gospodarka zasobami wodnymi

Obszar objęty planem miejscowym nie obejmuje terenów wód powierzchniowych. Realizacja ustaleń projektu planu będzie oddziaływać pozytywnie na jakość wód podziemnych. W celu ochrony zasobów wód podziemnych projekt planu uwzględnia położenie terenów w zasięgu udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 404 „Zbiornik Koluszki-Tomaszów”, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 403 „Zbiornik Brzeziny – Lipce Reymontowskie” oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 402 „Zbiornik Stryków”. Projekt planu uwzględnia ogólne zasady minimalizacji zagrożeń dla zasobów wodnych, poprzez ustalenie zasad funkcjonowania gospodarki wodno-ściekowej, w tym zasady zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

Podsumowując można stwierdzić, że ustalenia planu miejscowego będą oddziaływać pozytywnie na jakość zasobów wód podziemnych, w sposób bezpośredni (ujawnienie obiektów i obszarów chronionych), pośredni i skumulowany z innymi działaniami interesariuszy planu i innymi wskazaniami polityk sektorowych gminy, w horyzoncie długoterminowym, a oddziaływanie to będzie mieć charakter stały.

6.7. Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obiektów i obszarów zabytkowych objętych formami ochrony zabytków oraz innych obiektów zabytkowych, a także krajobrazów kulturowych wymagających działań w zakresie ochrony konserwatorskiej. Projekt planu miejscowego ustala strefę ochrony konserwatorskiej od stanowiska archeologicznego zlokalizowanego poza obszarem objętym planem w której nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych

lub dokonywaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się strefę ochrony krajobrazu kulturowego, w której obowiązuje:

- zakaz lokalizacji obiektów budowlanych wyższych niż 10 metrów;
- zakaz lokalizacji nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia oraz słupowych stacji transformatorowych;

6.8. Ochrona i kształtowanie krajobrazu

Oddziaływanie na krajobraz może być rozpatrywane jako wpływ na poszczególne komponenty krajobrazu, skutkujący całościowymi przeobrażeniami przestrzeni lub jako wpływ na wartości estetyczno-widokowe danej jego części. Ze względu na niewielkie zmiany funkcjonalno-przestrzenne, brak ustaleń planistycznych stwarzających ramy do realizacji obiektów znacząco odbiegających (funkcją lub gabarytami) od dotychczasowych realizacji architektoniczno-budowlanych w gminie, nie wskazuje się na znaczące zmiany krajobrazowe wynikające z realizacji założeń analizowanego dokumentu.

6.9. Warunki zdrowotne, stan bezpieczeństwa publicznego oraz ochrona dóbr materialnych

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego będzie oddziaływać pozytywnie na ludzi i ich zdrowie, nie przewiduje się oddziaływań negatywnych w horyzoncie długoterminowym, wynikających z realizacji ustaleń planu.

Na dobra materialne występujące w obszarze objętym planem składają się tereny dotychczas zainwestowane i potencjalne tereny zainwestowania oraz tereny infrastruktury technicznej (istniejącej i przewidzianej ustaleniami planu). Ustalenia analizowanego planu miejscowego będą pozytywnie oddziaływać na ww. dobra materialne – ustalenia zachowują wskazane dotychczasowym planem zagospodarowanie. Kształtowanie przejrzystej struktury funkcjonalno-przestrzennej terenów zawsze stanowi pozytywne oddziaływanie ustaleń planistycznych, w tym na dobra materialne obszaru objętego jego ustaleniami.

Podsumowując, można stwierdzić, że ustalenia planu miejscowego będą oddziaływać pozytywnie na dobra materialne, w sposób bezpośredni, pośredni i skumulowany z innymi działaniami samorządu w horyzoncie długoterminowym w sposób stały.

Przeciwdziałanie zagrożeniom naturalnym

Tereny objęte projektem są zlokalizowane poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w *ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne* oraz poza obszarami narażonymi na zalania i podtopienia. Ponadto w obszarze objętym zmianą nie zidentyfikowano innych zagrożeń naturalnych m.in. obszarów osuwania się mas ziemnych.

Przyjęta struktura funkcjonalno-przestrzenna oraz ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy zapewniają możliwość zagospodarowania terenów, przy uwzględnieniu przepisów odrębnych i wykonawczych.

Lokalizacja zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii

Projekt planu miejscowego nie dotyczy zakładów zaliczanych do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii ani zaliczanych do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w *ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska*.

7. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Obowiązek rozważania możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć wynika z *Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.* Specjalnej analizie powinny podlegać inwestycje zlokalizowane blisko granic oraz te realizowane dalej i charakteryzujące się znaczącym zasięgiem oddziaływania. Obszar objęty projektem nie jest położony w obszarze przygranicznym a jego ustalenia nie tworzą ram dla skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Na etapie niniejszej prognozy nie wskazuje się na możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8. REKOMENDACJE DLA PROJEKTU

8.1. Rozwiązania zapobiegawcze, ograniczające i kompensacyjne zawarte w projekcie

W projekcie planu miejscowego uwzględniono ustalenia eliminujące i ograniczające potencjalne negatywne oddziaływanie na środowisko:

- w zakresie ochrony wód podziemnych: uwzględnienie położenia obszaru objętego planem w zasięgu udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 404 „Zbiornik Koluszki-Tomaszów”, udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 403 „Zbiornik Brzeziny-Lipce Reymontowskie”, udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 402 „Zbiornik Stryków” oraz ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej;
- w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz klimatu akustycznego: ustalenia dotyczące zaopatrzenia w ciepło.

W niniejszej prognozie nie wskazuje się konieczności zawarcia innych ustaleń dotyczących ochrony przyrody i środowiska, niż zawarte w analizowanym dokumencie. Analiza nie wykazała konieczności ustalenia działań kompensacyjnych w środowisku.

8.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie

Prezentowanie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie dotyczy tylko terenów, na których w efekcie realizacji zapisów ustaleń dokumentu planistycznego wystąpi znaczące negatywne oddziaływanie, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. Prognoza nie wykazała możliwości wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań. Projekt nie wymaga określenia rozwiązań alternatywnych, zarówno w zakresie zmiany proponowanej funkcji zagospodarowania terenu, lokalizacji przebiegu urządzeń infrastruktury czy ustaleń zaproponowanych ogólnych i szczegółowych zawartych w projekcie, ze względu na fakt, iż zaproponowany podział wynika bezpośrednio z ukształtowanej już struktury funkcjonalno-przestrzennej. W związku z powyższym nie jest wymagane przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają konieczność ochrony zasobów środowiska. Dla analizowanego dokumentu proponowanie rozwiązań alternatywnych nie jest konieczne i uzasadnione.

8.3. Wskazanie napotkanych trudności lub luk we współczesnej wiedzy

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na planistyczny charakter ocenianego dokumentu, którego zadaniem jest określenie przeznaczenia terenów oraz zasad ich zagospodarowania, w tym zabudowy (określenie ram dla możliwych przedsięwzięć, bez precyzowania jednoznacznych zamierzeń inwestycyjnych), ma z założenia charakter subiektywny. Ustalenia planu miejscowego mogą generować korzystne skutki środowiskowe, jak i oddziaływania niekorzystne, co jest możliwe do określenia dopiero na etapie sprecyzowania konkretnych zamierzeń (etap realizacji i użytkowania). Trudności stawia poziom ogólności określonej intensywności i wielkości zamierzeń inwestycyjnych. Dobrane metody, jak i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie jest uzależniony od stanu współczesnych badań środowiska geograficznego. Luki we współczesnej wiedzy stanowią zazwyczaj braki szczegółowych analiz stanu i prognoz przekształceń poszczególnych komponentów środowiska, m.in. rozwoju rzeźby, zmian warunków cieplnych i wodnych, dynamiki zmian roślinności i świata zwierzęcego czy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń tj. hałasu czy związków chemicznych. Ze względu na niewielki obszar objęty planem miejscowym, ustalone przeznaczenie terenów (niezwiązane ze znaczącymi czynnikami antropopresji na środowisko) oraz współczynniki urbanistyczne i gabaryty projektowanej zabudowy nie wskazuje się napotkanych trudności w przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko ustaleń projektu, luki we współczesnej wiedzy dotyczące stanu obszaru opracowania nie ograniczyły możliwości oceny charakteru oraz skali i wielkości możliwych do wystąpienia oddziaływań.

8.4. Propozycje metod analizy skutków realizacji projektu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Po dokonaniu oceny projektowanego dokumentu, jego powiązań z innymi dokumentami oraz możliwych do wystąpienia oddziaływań realizacji jego ustaleń, nie proponuje się odrębnej analizy skutków realizacji przedmiotowego projektu. Realizacja ustaleń projektu nie będzie generować negatywnych oddziaływań na środowisko w skali i wielkości wymagającej specjalistycznego monitoringu. Warunki monitoringu mogą zostać ustalone na etapie przygotowania dokumentacji realizacyjnych poszczególnych przedsięwzięć i będą zawierać zestaw odpowiednich wskaźników umożliwiających kontrolę realizacji zadań. Natomiast profesjonalne monitoringi środowiska, prowadzone są przez odpowiednie jednostki:

- Państwowy Monitoring Środowiska, będący jednolitym systemem pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska, poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów.
- W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki administracyjne i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, a w zakresie ochrony przyrody Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Lasy Państwowe oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska (IMGW, RZGW). Monitoring środowiska prezentowany jest też corocznie w raportach WIOŚ.

9. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym. Celem streszczenia sporządzo-

nego w języku niespecjalistycznym „jest zapewnienie ogółowi społeczeństwa oraz osobom odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji dostępu do kluczowych kwestii i wniosków zawartych w sprawozdaniu dotyczącym środowiska (prognozie oddziaływania na środowisko) oraz łatwego ich zrozumienia”. Streszczenie powinno zawierać najistotniejsze informacje zawarte w poszczególnych rozdziałach / częściach prognozy.

Plan miejscowy dotyczy obszaru określonego na załączniku graficznym do uchwały nr XIX/130/2020 Rady Gminy Dmosin z dnia 28 lipca 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin obejmującego część obszaru obrębu ewidencyjnego Tere-sin.

Celem sporządzenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest określe-nie zasad zagospodarowania uwzględniających ochronę rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w odniesieniu do struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy zgodnie z dyspozycją Studium uwarunkowań i kierunków zago-spodarowania przestrzennego gminy Dmosin, przyjętego uchwałą nr XXV/137/17 Rady Gminy Dmosin z dnia 13 lutego 2017 r.

Przeprowadzając analizę potencjalnie znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska (oraz jego właściwości), uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje od-działywania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe, chwi-lowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skudów środowiskowych, do wypełnienia której zastosowano znaki i kolorystykę.

Po analizie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zidentyfikowano rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wszystkie przedsięwzięcia charakteryzują się ograniczonym terytorialnie oddziaływaniem na środowisko – oddziaływanie mieści się w obszarze objętym ustaleniami, nie będzie wpływać na zagospodarowanie terenów sąsiednich.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza potencjalnych oddziaływań na środowisko stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewi-dziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem tere-nów biologicznie czynnych.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń planu miejscowego nie przyczyni się do powstania nowych za-grożeń dla środowiska – znaczących negatywnych oddziaływań. Realizacja ustaleń nie spowoduje znaczących ingerencji i przekształceń w środowisku naturalnym, nie wpłynie negatywnie na obszary chronione oraz na obiekty i obszary zabytkowe.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje program racjonalnego wy-korzystania powierzchni ziemi, zapewnia kompleksowe rozwiązania zabudowy, uwzględnia konieczność ochrony elementów środowiska, pozwala na zachowanie równowagi przyrodniczej i prawidłowych warun-ków życia. Ustalenia planistyczne, z punktu widzenia środowiskowego, są poprawne i nie wymagają ustalenia

rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w analizowanym dokumencie oraz uzupełnienia o dodatkowe działania ochronne, naprawcze lub rekompensacyjne.

10. MATERIAŁY WEJŚCIOWE

- **Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do zmian klimatu w ocenie oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- **NATURA 2000 w planowaniu przestrzennym - rola korytarzy ekologicznych**, M. Kostowski, M. Pchatek, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2009;
- **Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011;
- **Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego**, uchwała nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.;
- **Postępowanie administracyjne w sprawach określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**, Zeszyty metodyczne Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, nr 1, Warszawa 2009;
- **Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020**, zatwierdzony uchwałą nr 213 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia „Programu ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015-2020”;
- **Raport „Stan środowiska w województwie mazowieckim w 2017 roku”**, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie, Warszawa 2018;
- **Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (PROW 2014-2020)**, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, 12 grudnia 2014 r., Warszawa;
- **Różnorodność biologiczna w ocenie oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin**, przyjęte uchwałą nr XXV/137/17 Rady Gminy Dmosin z dnia 13 lutego 2017 r.
- **Informator PSH - Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce**, Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017;
- **Zagadnienia proceduralne w ocenach oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pod. red. T. Wilżaka, Warszawa 2013;
- **Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030**, uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030;
- **Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim – raport wojewódzki za 2019 r.**, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Łodzi, Łódź 2020;
- **Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych 2015 – AKPOŚK 2015**, dokument zatwierdzony przez Radę Ministrów dnia 21 kwietnia 2016 r.;
- **Regionalizacja fizyczno-geograficzna Polski** [w] Geografia regionalna Polski, Jerzy Kondracki, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011;
- **Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016 - 2022 z uwzględnieniem lat 2023 - 2028.**
- **Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Dmosin**, przyjęty uchwałą nr XXXVI/291/09 Rady Gminy Dmosin z dnia 7 grudnia 2009 r.
- **Zagadnienia przyrodnicze w ocenach oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pod. red. T. Wilżaka, Warszawa 2014.

11. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA
MONDRA® design Łukasz Woźniak

OŚWIADCZENIE

DOTYCZY: PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI OBRĘBÓW: NAGAWKI, KOŁACINEK, NOWOSTAWY DOLNE, WOLA CYRUSOWA KOLONIA I KAMIEŃ.

Oświadczam, że jako autor niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam odpowiednie wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 471, ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.

Łódź, 24.03.2023 r.

Aktualizacja 11.07.2023 r.

mgr inż. arch. Łukasz Woźniak

